ANUL II. — No. 12 15 APRILIE 1926

INFRĂŢIREA ROMÂNEASCĂ

Organ al „Ligii Apărării Naţională Creştine"

COMUNICAT OFICIAL

L. A. N. C. şi alegerile generale

„Liga Apărării Naţionale Creştine", care a fost constituită pentru rezolvirea marei probleme naţionale, prin eliminarea Jidanilor — interesând pe toţi Români — nu este partid, nu voeşte să fie partid, nu va fi nici odată partid, ci este organizaţia politică unitară a naţiei româneşti, pentru a-i asigura existenţa primejduită.

L. A. N. C., se prezintă în toată ţara singură, cu listele proprii, fără amestec şi fără nici o colaborare cu nici un partid.

Inscrierile oricăror membrii în L. A. N. C. nu vor fi definitive decât după aprobarea Preşedintelui ei.

Listele de candidaţi ale L. A. N. C. se vor fixa în ziua de 29 Aprilie 1926, la sediul din Bucureşti, după ce vor fi revăzute şi aprobate de noi.

Preşedintele L. A. N. C.
A. C. CUZA

Ce nu văd oamenii noştri politici

In primii ani ai secolului al 19 a apărut un studiu al istoricului francez Barruel, intitulat *„Mémoire pour servir a l'histoire du Jacobinisme"*, spre a demonstra rolul societăţii secrete revoluţionare a Jacobinilor în desfăşurarea marei Revoluţiuni franceze.

Această lucrare, având răsunet în Apus, a căzut şi în mâna unui ofiţer italian, numit Simonini, care luase o parte modestă ca militar la frământările timpului său şi avusese deci putinţa să aprecieze mai just constatările făcute de Barruel. Deşi admiră opera istoricului francez, totuşi îi găseşte o mare lacună, pe care i-o desvălue în scrisoarea ce reproducem mai jos, şi anume: îi atrage atenţia că autorul a ignorat pe unul din factorii determinanţi în pregătirea spiritelor revoluţionare şi a prefacerii sociale de mai târziu, a ignorat machinaţiunile subversive ale *neamului jidovesc*.

Scrisoarea datează din August 1806.

Acum 120 de ani Simonini denunţă legăturile dintre Jidani şi toate curentele cari tind să dărâme prestigiul Bisericii; denunţa paternitatea jidovească la intemeierea francmasoneriei; marele pericol, ce va rezulta pentru toate naţiunile creştine dacă se vor încetăţeni Jidanii, denunţa mai precis robia economică şi politică ce aşteaptă întreaga societate ariană prin emanciparea completă şi primirea fără restricţii a Jidanilor în sânul societăţii noastre.

Toate acestea le comunica lui Barruel, aşa cum le auzise din cercuri jidoveşti, cărora le căpătase increderea.

De atunci a trecut mai bine de un secol; de atunci societatea europeană a făcut destul de triste experienţe cu încetăţenirea Jidanilor; de atunci continentul nostru a fost sguduit, anemiat şi sărăcit de cel mai cumplit război, de pe urma căruia s'a înălţat în mod impertinent şi tiranic domnia jidovească, aşa în cât opinia publică occidentală numeşte pacea dela Versailles *pax iudaica;* şi totuşi oamenii politici ai României întregite nu numai că nu iau măsuri contra pericolului jidovesc din ţara noastră, dar fac tot ce le este posibil spre a promova desvoltarea cât mai prosperă a intereselor iudaice la noi.

Ceia ce a văzut un ofiţer italian la 1806, nu văd oamenii noştri politici la 1926!

Reproducem mai jos documentul revelator, al cărui original Barruel l'a trimis Papei Piu VII, iar o copie a comunicat'o cardinalului Fesch, rudă de aproape cu Napoleon I, pentru ca acesta să informeze pe Impărat despre planurile şi pericolul jidovesc.

Scrisoarea a fost publicată în revista *Civilta Cattolica* în numărul din 21 Octombrie 1881; iar originalul, după afirmaţiunea acestei reviste se află în arhivele Vaticanului. (cf. *H. Delassus, La question juive.* Notes et documents, pag. 94—98).

„Florenţa 5 August 1806

„Domnule, sunt puţine luni, de când prin întâmplare am avut norocul să cunosc excelenta dtale lucrare, intitulată Memoriile Iacobinilor. Am citit-o, sau mai bine zis am devorat-o cu o nespusă plăcere şi am tras din ea cele mai mari foloase şi cele mai mari lumini pentru purtarea mea modestă, cu atât mai mult, că am găsit acolo exact descrise o infinitate de lucruri, al căror martor ocular am fost în cursul vieţii mele, fără a le fi înţeles bine. Primiţi deci, domnul meu, dela un militar neştiutor, cum sunt, cele mai sincere felicitări pentru lucrarea dvoastră, ce se poate numi cu drept cuvânt lucrarea prin excelenţă a ultimului secol. Oh! ce bine aţi demascat aceste secte infame, cari pregătesc căile

Antecristului, şi cari sunt duşmanii neîmpăcaţi nu numai ai religiei creştine, dar a oricărui cult, a oricărei ordine (în societate).

„Totuşi mai este o sectă, pe care nu aţi atins'o decât uşor. Poate aţi făcut aceasta cu intenţie, pentrucă este cea mai cunoscută, şi deci cea mai puţin de temut. Dar, după mine, este puterea cea mai formidabilă dacă ţinem seamă de marele ei bogăţii şi de protecţiunea de care se bucură în aproape toate statele Europei. Inţelegeţi bine, domnul meu, că vorbesc despre *secta jidovească*. Ea pare întru totul separată şi duşmană celorlalte secte; dar în realitate nu este aşa. Intr'adevăr, *este de ajuns ca una din acele secte să se arate vrăjmaşă numelui de creştin, pentru ca să o favorizeze, să o întărească, să o ocrotească*. Şi nu am văzut-o, şi nu o vedem încă risipindu-şi aurul şi argintul pentru a susţine şi a modera pe modernii sofişti, pe Francmasoni, pe Iacobini, pe Iluminaţi? Jidanii, deci, împreună cu toţi ceilalţi sectari nu formează decât un singur grup pentru a nimici, dacă este posibil, numele de creştin. Şi să nu credeţi, domnul meu, că aceasta afirmaţiune este o exageraţie din parte-mi.

„*Nu spun nimic decât ceeace mi s'a spus de Jidani înşişi*, şi iată cum: pe când Piemontul, de unde sunt originar, era în revoluţie, aveam ocazia să îi frequentez şi să trăesc în intimitate cu ei. Ei au fost cei dintâi cari mi-au căutat societatea, şi eu, cum pe acea vreme eram lipsit de scrupule, mă prefăceam, că leg o strânsă prietenie cu ei, şi am ajuns să le spun, rugându-i să păstreze cel mai strict secret, că m'am născut la Livorno, dintr'o familie de Ebrei, dar că, de mic copil, am fost crescut de nu ştiu cine; că nici nu ştiam dacă eram botezat, şi că, deşi în formele externe am trăit şi m'am arătat ca un catolic, în forul meu interior gândeam totuş ca aceia din naţia mea, pentru care am păstrat totdeauna o dragoste duioasă şi tainică. Atunci ei mi-au făcut cele mai mari înlesniri şi mi-au dăruit toată încrederea lor; *ei îmi promiteau că mă vor face să ajung general, dacă voiam să intru în secta Francmasonilor;* îmi arătară sume de aur şi de argint, pe cari le împărţeau, după spusa lor, acelora, cari îmbrăţişau cauza lor şi voiră absolut să-mi facă dar trei arme împodobite cu semnele Francmasoneriei, pe cari le-am primit, că să nu-i desgust, şi pentru a-i angaja tot mai mult să-mi spună secretele lor. Iată ceeace mi-au comunicat în mai multe împrejurări Jidanii de căpetenie şi cei mai bogaţi dintre ei:

„1. Manes şi infamul bătrân de pe munte au ieşit din naţiunea lor;

„2. *Francmasonii şi Iluminaţii au fost întemeiaţi de doi Jidani*, al căror nume, din nenorocire mi-a scăpat din memorie;

„3. Intr'un cuvânt, dela ei îşi *trăgeau origina toate sectele anti-creştine*, cari sunt actualmente atât de numeroase în lume, încât au ajuns la câteva milioane de bărbaţi şi femei din toate stările, din toate rangurile, de toate condiţiile;

„4. Numai în Italia noastră ei aveau ca partizani mai mult de 800 de eclesiaşti, atât preoţi de mir cât şi de mânăstiri, printre cari mulţi popi şi profesori publici, prelaţi câţiva episcopi şi câţiva cardinali şi că în puţin timp ei nu vor pierde nădejdea să aibă şi pe Papă de partea lor; (presupunând că ar fi un schismatic, lucrul ar fi posibil);

„5. Ca şi în Spania, ei aveau un mare număr de partizani în sânul clerului, deşi în Regatul spaniol era încă în vigoare blestemata inchisiţie;

„6. Familia Bourbonilor era cea mai mare duşmană a lor; că, în câţiva ani, sperau să o nimicească;

„7. Pentru a înşela mai bine pe creştini, se prefăceau de a fi ei înşişi creştini, călătorind şi trecând din ţară în ţară cu false certificate de botez, pe care le cumpărau dela unii popi avari şi corupţi;

„8. Ei sperau prin puterea banului şi a intrigilor să obţină dela toate guvernele drepturi civile, cum s'a şi întâmplat în mai multe ţări;

„9. Posedând dreptul de cetăţean ca şi ceilalţi, ei vor cumpăra case şi pământuri cât vor putea mai mult şi prin camătă vor ajunge foarte repede să despoaie pe creştinii de imobilele şi de tezaurele lor. Aceasta începe să se verifice în Toscana, unde Jidanii exercitând, fără a fi pedepsiţi, camăta cea mai neînfrânată, dobândesc imobile imense în mod continuu atât la ţară cât şi la oraşe;

„10. Prin urmare, ei îşi vor permite în mai puţin de un secol, de a ajunge stăpânii lumii, de a desfiinţa toate celelalte secte spre a aduce la domnie numai pe cea jidovească, de a face din toate bisericile creştinilor sinagogi şi de a reduce pe creştini la o adevărată robie.

„*Iată, domnul meu, perfidele proecte ale naţiunii jidoveşti, pe cari le-am auzit cu urechile mele.* Fără îndoială, este imposibil să le execute pe toate, pentrucă sunt contrarii făgăduinţelor lui Isus Cristos către Biserica sa, şi diferitelor profeţii, cari spun limpede, că acest popor ingrat şi încăpăţinat, trebue să rămână rătăcitor şi vagabond, în dispreţ şi robie, până va recunoaşte pe adevăratul Messia, pe care l'a crucificat, şi până va face în acest din urmă timp mângăierea Bisericii, îmbrăţişându-i credinţa. Totuş ei pot face mult rău, dacă guvernele vor continua să-i favorizeze, cum fac dela un timp încoace. Ar fi de dorit ca o pană energică şi superioară ca a dvoastră, să deschidă ochii guvernelor, şi să le pună să întoarcă acest popor în starea abjectă, ce i se cuvine, şi în care, părinţii noştri cu mai mult simţ politic şi mai cu judecată decât noi, au avut totdeauna grije să-i ţină.

„La aceasta vă învit, domnul meu, în numele meu propriu, rugându-vă de a ierta unui Italian greşelile de gramatică, ce veţi găsi în această scrisoare. Doresc să aveţi din mâna lui Dumnezeu cea mai largă răsplată pentru scrierile luminoase, cu cari aţi îmbogăţit biserica şi să inspire oricui le citeşte pentru dvoastră cea mai înaltă stimă şi cel mai adânc respect, cu cari sentimente am onoarea de a fi, domnul meu, servitorul vostru prea umil şi prea supus.

Jean-Baptiste-Simonini“

„Aşa scria un om din alte vremuri“, veţi obiecta dlor politicieni; „noi trăim în alte timpuri şi înţelegem să ne purtăm bine cu iubiţii noştri cetăţeni de confesiune mozaică“: răspundeţi în cor, dlor bărbaţi de Stat ai României-Mari! Pentrucă ne vorbiţi de un anachronism, să vedem cum îi judecă un contimporan cu domniile voastre, dlor fruntaşi politici din îmbelşugata colonie semită dintre Nistru şi Tisa; să ascultăm ce ne spune un occidental, nu un huligan din Orient, un occidental care cunoaşte istoria şi a meditat asupra ei mai mult decât o duzină de foşti miniştri români; să încercăm a prinde gândul unui cugetător puternic, capabil de a cristaliza într'o sinteză adevăruri nepieritoare. Iată cum sună judecata lui *Charles Maurres* asupra Jidanilor, formată dela înălţimea meditaţiei senine dominând veacurile, nu din ascunzişul cabinetelor ministeriale stăpânite de atmosfera ucigătoare a fricii de Jidani.

„*Jidanul este prin definiţie distrugător şi parasit.*' *Acest distrugător,*

acest parasit atacă toate popoarele, care îl primesc bine. Nu pregetă să le dezorganizeze în orişice mod. Când creştinătatea i-a deschis porţile către sfârşitul evului mediu, el a făcut protestantism. Când protestantismul a părut că se linişteşte şi se moderează, el a făcut Francmasoneria. Când regele Franţei l'a liberat, Jidanul i-a răspuns tăindu-i capul. Naţiunea franceză s'a asociat la generositatea regelui său: Jidanul s'a străduit să ruineze tot ce compune această naţiune. Europa a imitat Franţa Jidanul s'a pus să tragă la el tot argintul Europei şi să semene la toate popoarele revoluţia socială. In fine Franţa a crezut, că dezarmează Jidovimea, încredinţându-i averea, guvernul, învăţământul, magistratura, armata, comerţul şi chiar grija de a o distra; Jidanii răspund aducând binefăcătoarea lor la lichidare, aceasta fiind funcţiunea lor naturală şi fatală".[1])

Oare aceste constatări nu se confirmă prin recentele învăţăminte amare ce trage Franţa post-belică de pe urma politicii ei nesocotite, de o naivitate incalificabilă, de o abdicare totală a simţului de autohtonă în profitul Jidanilor? Oare greutăţile pe cari le încearcă în viaţa ei politică şi financiară nu provin din acţiunea trădătoare de patrie a socialiştilor conduşi de Jidanul Leon Blum şi finanţaţi de banca internaţională semită?

Dacă este aşa; atunci vă invit dlor politiciani să deschideţi ochii cât mai e timp.

I. C. Cătuneanu

[1]) cf. *Delassus*, op. cit. pag. 7—8.

CORESPONDENŢA DIN TIMIŞOARA

Politica oarbă

Sanctitatea Sa Patriarhul, bunul nostru părinte, cu autoritatea inerentă înaltului oficiu, ce-l ocupă, a apărat în Senat primejdia, ce o invoalvă stârpirea pădurilor. Chestia are însă şi laturi, cum am zice, de domeniul intern, de ordin al unei politici oarbe, cari laturi nu s'au desbătut îndeajuns, deşi îşi au însemnătatea lor, căci „. . . cele mai multe rele nu ni le aduc străinii..." E vorba de o iniţiativă românească pe terenul exploatării de păduri, care iniţiativă a fost sufocată în faşie de politica oarbă a ţării noastre:

In comuna Brad, jud. Hunedoarei, se înjghebase o întovărăşie românească din câţiva intelectuali şi ţărani români cu râvnă, ca să exploateze o pădure din comuna Buceş, situată la o distanţă de circa 17 km dela Brad, localitate cu gară de linie ferată. Tovărăşia aceasta inimoasă, la licitaţie a făcut pe dracul în patru, a ţinut piept cu toate ofertele neromâne, oferind mai mult, a cumpărat pădurea. Şi cum lemnele trebuiau aduse la Brad, a cumpărat şi un autocamion.

S'a început exploatarea. Autocamionul a circulat vr'o 8 luni de zile fără ca cineva să fi făcut opoziţie faţă de circularea lui. Bine-rău, tovărăşia îşi desfăşura neconturbată exploatarea, cu frumoase şanse de câştig. Sigur era, că dacă nici nu va câştiga nu ştiu cât de mult, totuşi nu va avea nici o pierdere.

Au sosit însă alegerile pentru Camerele de Agricultură, la cari partidul liberal a rămas în minoritate. Şi cum se susţine, că cei din numita tovărăşie n'ar fi toţi liberali, ci cei mai mulţi ar fi naţionali şi averescani şi că mulţi din tovarăşi ar fi votat contra liberalilor: administraţia plasei s'a supărat rău, fiindcă au căzut liberalii. Ca răzbunare administratorul plasei a *interzis* circulaţia autocamionului tovărăşiei. Ca urmare tovărăşia nu şi-a mai putut transporta lemnele, cari, sute de vagoane, stăteau gata de a fi transportate. Această stare a durat circa 4 luni. Mai mult n'a putut dura, căci inundând apele Crişului, aceste au devastat magaziile, ducând cu sine sutele de vagoane de lemne ale tovărăşii. Fireşte, dacă nu se făcea aceea oprelişte, Românaşii sârguitori îşi transportau toate lemnele în decurs de 4 luni. Va să zică din politică oarbă, pătimaşă, au fost *ruinate mai multe familii româneşti*...!

Ajunse la ruină şi văzând aceste familii, că au să indure eventual nu numai alte nenorociri, ci sunt împiedecate în truda lor curată şi de manoperele necurate ale unor autorităţi româneşti, ce sunt absolut inconştii de menirea lor: tovărăşia n'a mai putut rezista. N'a mai avut mijloacele necesare spre a construi linii industriale etc., pentru cari tot administraţia română trebuia să-i dee concesia, iar aceasta administraţie îi era potrivnică — din motive politice. S'a văzut deci nevoită să renunţe la întreprindere, vânzându-o unei firme ovree, care ştie „tracta" cu administraţia românească spre a-şi ajunge scopurile streine de interesele româneşti.

N'am nici un fel de legături de interese cu membrii foştei tovărăşii decât legăturile de stimă reciprocă, fără considerare, că unul din noi de ce vederi politice e animat. E de prisos. Sunt şi eu Român, şi acest fapt e de ajuns, ca să mă bucur din tot sufletul de succesul unei întreprinderi româneşti, şi alături de mulţimea Românilor de bine, să mă revolte năpasta ce i-a adus-o administraţia românească, dela care cu drept cuvânt am aştepta să fie cu mult mai sensibilă sub acest raport. Ori administraţia noastră nu crede, că rostul ei este şi să ocrotească toate întreprinderile româneşti, fără a lua în seamă, din ce nuanţe politice sunt alcătuite, — şi fără alt „tractament" clandestin, care nu numai că e imoral, dar pe cari bieţii Români, săraci fiind, nu-l pot oferi?! Poţi, onorabilă administraţie, suporta cu conştiinţa împăcată ruina materială şi disgustul moral — sau în cazul cel mai bun, tentativa spre acest scop — ce le-ai pricinuit, prin oprelişti, din motivele unei politici oarbe, câtorva familii româneşti?! Dacă aceasta o poţi suporta fără mustrări de conştiinţă, apoi zău, trebue să te convingi însuţi, că eşti o administraţie foarte proastă!

Dacă din motive de politică oarbă vom zădărnici nizuinţele economice ale fraţilor noştri, cari în urma cauzelor înşirate în istoria neamului nostru, sunt într'o stare materială deplorabilă, dacă zădărnicim acele nizuinţi: veşinic vom fi sclavii streinilor pe tărâmul economii naţionale, unde de altfel se plămădeşte şi sclăvia politică a unui popor. Şi acest adevăr numai orbii nu-l văd. Iar administraţia noastră, orbită de „tractamente" face o politică oarbă. Sic non igitur ad astra!

Sanctitatea Sa ne-ar face tuturor fiilor Săi foarte mare bine, dacă pe baza acestui caz şi a altor multe, căci vai, e plină ţara de astfel de porniri condamnabile! ne-ar face bine, punându-şi în cumpănă înţelepciunea Sa şi greutatea oficiului Său, la locurile cu cădere, *ca să nu fim aduşi în imposibilitatea de a trăi, din motivul*, că eventual *nu profesăm aceleaşi credinţe politice*, ca aceia, cari vremelnic sunt la cârma ţării.

L. Vraciu
contabil la Camera de Agricultură

Reforma Agrară în Maramurăş

— Stăpânii munţilor şi ai judeţului —

De posesiunea munţilor depinde existenţa şi viitorul românilor.

Munţii sunt proprietatea evreilor, a veneticilor şi renegaţilor, abea câteva frânturi de moşie au mai rămas în proprietatea descedenţilor moşierilor vechi feudali cu drepturi donatari.

Românii erau nobili. 50 mii sunt rezeşi deposedaţi dar cu fala goală de descedenţi ai voivozilor descălecători de ţară şi ai chenezilor vestiţi.

In 60 ani s'a operat marea deposedare, care o dovedesc cărţile funduare peste orice îndoială.

In comune cu caracter de munte situaţia e următoarea:

In Borşa munţii Stedia coala funduară 2134 e proprietatea lui *Nailender Volf;*

Măgura Tiranului cf. 3438, Măgura cf. 6744 şi Cremenele cf. 6792 şi Piciorul lui Hriţ cf. 6793, sunt proprietatea lui *Marcovits Hers;* Piciorul Şesului cf. 3762, Zimbroslava cf. 3952, Zimbosraviile cf. 5910, Bratila cf. 4319, Jetunile Nevii cf. 4570, Arsiţa Ciboului cf. 5136, Arsiţa cf. 5186, Codreava cf. 6753 şi Munceii Ascunşi cf. 6571 sunt proprietatea văd. Pap Simion cu 22.000, jug. cad. suprafeţe;

Runcul cf. 3439, Buzdra Broscănească cf. 3472, Buza Dealului cf. 3443, Păltiniş cf. 3444, Izvorul Cailor cf. 3446, Coasta Plaiului cf. 3450, Cifa cf. 3451, şi Gropşorul, cf. 4020, sunt proprietatea lui *Steinmetz Strul a lui Maier;*

Săhloiul, Capul Ghilului cf. 3452, întabulat pe comuna Săliştea de sus, Sălăsânurile cf. 3453 întabulat pe comuna Moisău, Şesurile cf. 3454, Jneapăn cf. 3458, întabulat pe comuna Săcel, Zănoaga cf. 3459, întabulat pe comuna Moisai şi Săcel, Izvorul Ursului cf. 3755, Bârjaba cf. 3756, Bugata cf. 3758, Hajmarul cf. 3774, Bălăsâneasca cf. 6488, Dealul Bucatii cf. 6490, 6489, Piatra 6493, Piciorul Micului cf. 6496, şi Cornedeiul cf. 6674, sunt proprietatea lui *Stern Mihai, Stern Hers, şi Stern Iţig,* din Săliştea de sus;

Buzdra Vişeunească cf. 3441, şi Gura Obcini cf. 4455, proprietar *Steimetz Mechel, l. Strul;*

Zarloaga cf. 5495, Paltinul cf. 3072, Dealul Godgii cf, 5673, Ceremuşul cf. 6486, Preluca cf. 6491, Stănişoara cf. 5455 şi Burloaia cf. 6292, sunt proprietatea lui *Kind Mendel* din Moisi;

Murga cf. 6791, Kremen cf. 6792, Păretele cf. 3472, Stâna lui Vartic cf. 4065 şi Gardina cf. 3440, sunt proprietatea lui *Vertzberger Cheim* din Borşa;

Mestecăniş cf. 3449, e proprietatea lui *Steimetz Mozeş l. Mendel;*

Borşa, Preluca Gropşoarei cf. 3773 e proprietateal lui *Steimetz Casriel;*

Borşa, Piciorul Gradului cf. 3961 şi Piatra Albă cf. 5195 e proprietatea lui *Steiemtz Czarna măr. Vertzberger Mor;*

Bălăbeneasa cf. 5072, proprietar *Hofman Hersch* şi Man Vasile;

Prislopul Cătăramii cf. 5695 proprietar *Elefant Sandor* mare, posesor în Vişeul de sus.

In Moisei: Muntele Bătrâna cf. 755 cu 1439 jug. cad. e proprietatea *advocatului Man Vasile;*

Muntele Măgura mare cf. 756 a lui *Kind Iţig şi Tiszamenti Fakerskedelmi* r. t. a baronilor *Groedel;*

Gropiile cf. 1153 e a lui *Herstig Ester;*

Buhaiescul cel mare şi cel mic 3129 cu 899 jug cad. proprietatea lui *Kind Mendel;*

Muntele Crăciun cf. 4341, cu 518 jug. cad. lui *Kind Mendel şi Gruber Izsak.*

In hotarul Vişeul de sus: Muntele Ascunsu cf. 2246 lui *Stern Hers l. Ida;*

Muncelul Mărului cf. 2248 idem. Tabacia cf. 2251, acelaşi Stevioara cf. 2252, Suligul cf. 2260, Lostunul cf. 2273 sunt proprietatea lui *Elefant Sandor şi Steimetz Mozes lui Jerikhem;*

Dealul Boţi cf. 2254 proprietatea *lui Stein Gicza;*

Muncelul Lung cf. 2255 *Silberhertz Lazar;*

Mucei Mandrii cf. propr. *Stein Idel l. Berl, Sehelbe* cf. 2260 şi Piciorul Gradului propr. *Steinetz Strul l. Maier* din Borşa, Făget cf. 2653, *Pap Simon, Pap Emma şi Pap Irma* din Ungaria;

Preluca Noviciorului propr. Pap Emma şi Pap Irma, sunt îndosite suprafeţele dela expropriere.

In hotarul Poenilor de sub munte şi Repedea: Munţii Petriceaua cf. 588 cu suprafaţa de 2416 jug. cad. Holovaci cf. 140 cu 293 jug. cad. propr. *Mihali Gabor* suprafeţe indosite şi neexpropriate;

Groapa Giuli cf. 322 cu 643 jug. cad. propr. *Brenner Mihaly* absentist;

Sahleanul, Tomnaticul şi Capul Groşilor cf. 469 cu 5274 jug. cad. absentiştilor *Pap Emma şi Pap Irma;*

Groapa Moschetului cf. 637 cu 771 jug. cad. *Elefant Sandor şi Steimetz Mozes* din Vişeul de sus.

Borsotescul cf. 858 cu 1081 jug. cad. *Fried Cheim* din Ruscova şi *Steimetz Smil Aba* din Vişeul de sus proprietar;

Preluca cf. 884 şi Iurcescul cf. 998 cu 1500 jug. cad. Vasile Jurca din Sarasău, (aceste suprafeţe au fost îndosite la expropriere).

Groapa Sârbească cf. 924 cu 631 j. c., Baniţa cf. 938 cu 802 j. c. şi Peleşata cf. 1029 cu 758 j. c. propr. *Fucs Eisik*, comerciant din Sighet.

Budescul cf. 926 cu 439 j. c. propr. *Sussel Chelo* din Kosov (Polonia);

Lutoasa cf. 999 cu 2233 j. c. propr. *Sussel Zahari* din Kosov (Polonia); Cameneţ cf. 1050 cu 444 j. c. propr. *Hofman Emanuel;*

Dancul cf. 1636 cu 375 j. c. *Mihaly Gabor* şi Jurca Vasile din Sarasău;

Pecealul cf. 1874 cu 857 j. c. *Mendelovits Ignat* din Vad;

Cvazniţa cf. 2998 cu 794, *Lampert Jancu;*

Sub munţi cf. 3040 cu 288 j. c. absenteistele *Pap Emma şi Pap Irma* din Petrova.

In Petrova: Muncelul cf. 551, Şerban cf. 552 cu 1470 j. c. Pop Ivan 553 cu 594 j. c. Râpa cf. 554 cu 556 j. c. Plai cf. 555 cu 910 j. c. şi Tomnatec cf. 556 cu 863 j. c. propr. *Pap Irma şi Pap Emma* absentiste.

In Săc l: Măgura Săcenească cf. 781—784 cu 1900 jug. baronul *Groedel şi Elefant Sandor.* Munţii din Botiza cu 9500 jug. sunt toţi propr. absenteiştilor *Sultz Mano şi Polac Iozsef.*

Aceste suprafeţe au fost expropiate în întregime. Proprietarii pentru a se scuti de urmările legei Reformei Agrare pervertesc art. 36 şi mai nou art. 47 făcând vânzări sub mână.

Absenteişti şi străini învârtesc autorităţile administrative şi prin certificate falşe se schimbă situaţia lor de drept în favor.

Chiar inginerii silvici salariaţi ai Statului pentru combaterea avizelor oficioase dau certificate şi planuri şi hărţi contrare realităţii pentru a influinţa referenţii dela comitetul agrar.

Dosarul dnei Pop Simeon din Borşa în privinţa aceasta este edificator şi cu drept la timbrat în plenul parlamentului dl deputat dr

Sever Dan, că dosarul este o archivă de falşuri.

Prin proprietatea munţilor aceşti parazitari acaparează nu numai brânza şi lâna ci şi produsele, ba chiar producţia de lapte, lăptăriile, stânele şi robesc oile şi românii, încât românii iernează oile şi ei le mulg.

Jidanul cioban dat ca fotografie pe cuverta dlui Bogdan Duică "Evreii" în Maramurăş, durere este o tristă realitate care atacă la rădăcină neamul.

Emanciparea Românilor pentru ale asigura creşterea vitelor şi industria casnică cu lemn şi lână şi cu ele viitorul, numai prin o expropriere severă cu aplicarea art. 9 din legea Reformei Agrare e posibilă.

Evreii şi renegaţii potentaţi paralel şi în alianţă prin puterea banului şi greutatea politică totdeauna cât timp ţine criza morală vor şti dejuca legea, a o eluda, înconjura, suprafeţe a le îndosi şi ilegal a se scuti dacă nu se aplică art. 9.

Astfel în baza art. 9 toate dosarele se pot revizui din oficiu cu aplicarea acestui articol poate avea loc o nouă expropriere în locul batjocurei de până acuma, unde proprietarul va fi întrebat asupra locului unde-şi rezervă suprafeţele scutite de expropriere şi atunci însuşi proprietarii vor avea interesul ca să descopere toate suprafeţele îndosite pentru a fi rebonificaţi şi despăgubiţi ca să nu vorbesc de pedepse, de penalităţi.

Este scandalos faptul şi ca dovadă a neputinţei administrative că *106 mii jug.* cad. suprafeţe de moşii parazitar administrate au putut scăpa de expropriere fapt, care concurează cu faptul lui Caligula care şi-a ales calul consul.

In Maramurăş munţii sunt totul, şi aceştia anume au fost invadaţi şi acaparaţi de parazitari, căci sunt cheia economică şi a bunei stări a populaţiei.

Aceşti munţi au fost averi de Khineziat, moşii străbune moşnene şi mai puţin de 60 ani au trecut în proprietatea particulară a lipitorilor satelor. Fiind munţii situaţi în cele cinci comune de munte de decenii ba de veacuri, populaţia celorlalte 44 comune lipsite de păşuni îşi păşunează vitele pe aceşti munţi unde au sălaşe, stâne şi supraedificate, încât au câştigat drept la împroprietărire în baza articolului 24 al. G. cu precădinţă.

Marea proprietate, care dispune de administraţia judeţului prepară procese verbale şi certificate comunale, cari cuprind declaraţii, că comunele au păşuni proprii în zona de munţi, înţeleg comunele de munte, fie acele păşuni comunale particulare ori composesorale şi că nu au nevoie să fie împroprietărite cu păşuni şi păduri nu cer exproprierea proprietarilor favorizaţi, ci recomandă scutirea lor de expropriere. Acestea se fac la îndrumarea referinţelor din Bucureşti, cari dacă nu e „lucrul de jeaba“ au inimă pentru nevoile marilor proprietăţi alpine. Sigur voit să ascundă adevărul, că cele 5 comune de munte păşunează 49 de comune, cari în urma graniţelor nedrepte şi din punct de vedere economic imposibile au pierdut din suprafeţele normale de păşuni 70%. Fapt, care încurajează uzura cu păşunatul, cu arenzile şi lăptoasele şi îndeamnă proprietarii parazitari să facă orice jertfă pentru scutirea lor.

Nici în Palestina nu este o proprietate aşa de mare evreiască ca în Maramurăş, unde marea proprietate o au până la 80%, şi proprietăţile mijlocie până la 67%, cum reese din rapoartele documentate ale dlui Consilier agricol judeţan I. Bergheanu din Sighet. Dovedeşte peste datele aici înşirate de mine în baza cărţilor funduare autentic după tabulaţie cadastru şi registrele de impozit din 1923, că cu proprietăţi peste 30 jug. cad. sunt *6000 proprietari în Maramurăş, din cari 4000 sunt evrei.*

Palestina aceasta preparată prin fraude, poate fi desfiinţată numai prin aplicarea, art. 9 ca o justă restituire în situaţia legală a posesiunei dinainte de emanciparea evreilor.

Nu e ruşine ca în ţara pădurilor unde de fum revin 14 j. c. lot de pădure nu se poate aplica art. 33 şi chiar cvota de deal trebue redusă în comunele de munte, iar în celelalte comune de dragul parazitarilor nu se pot înfiinţa păduri comunale ci se lasă parazitarilor spre explotare, cari în lăcomia lor ne prefac pădurile în pustietăţi, ne strică clima şi ne expune inundaţiilor, încât văzând ni se prepară sub ochi autorităţilor ruina şi exterminarea? Lipsa de păşuni rezultă că terenurile defrişate necesităţilor vieţii economice le prefac pe vecie în păşuni şi scad suprafeţele de păduri.

In Maramurăş prea mult s'a explotat şi o restrângere raţională a explotărilor care se poate face de către Stat numai în regie proprie, este dictată de raţiunea economiei naţionale.

Să salvăm Maramurăşul prin naţionalizarea solului prin emanciparea românilor din iobăgia parazitarilor cu înfăptuirea dreptăţii sociale bazate pe art. 9 şi prin intervenţionism de Stat înţelept şi prevăzător.

Am fi vrednici de osânda istoriei dacă nu am face-o aceasta, ci am menaja renegaţii şi parazitarii cei mai mari duşmani a românizmului şi a României-Mari, la cea mai invadată şi expusă frontieră.

Dr. Vasile Filipciuc

SCRISORI DIN PARIS

Noua orientare a studenţilor români din Franţa

— In urma alegerilor din 21 Februarie —

Paris, 1926 Martie

Intr'o serie de articole am descris lupta înverşunată ce se ducea, înainte de alegeri, de către cele două curente studenţeşti din Asociaţia Studenţilor Români din Franţa, anume: *curentul naţional* pe de-o parte, şi *curentul jidănesc* pe de alta!

Curentul naţional era susţinut de către dl *Aurel Ianculescu* şi numeroşii săi prieteni, buni şi inimoşi români, iar curentul contrar jidănesc era ajutat de unii români rătăciţi şi instreinaţi, cari împreună cu massa jidovească, ce mai până eri a făcut *cel mai absolut semitism* în sânul Asociaţiei, au voit să continue, caşi pân'acum, o politică de aservire şi vădit antinaţională!

Comisiunea de alegeri, prezidată de valorosul român *dr. Ionescu-Siseşti* a fixat alegerile pe ziua de 21 Febr. 1926. Inaintea urnei două liste stăteau faţă în faţă: 1) *lista Ianculescu*, reprezentând ideea naţională integră, 2) *lista Vâlvoreanu*, susţinută de jidani şi de toate elementele antinaţionale aflătoare la Paris. Trebue să amintesc, nu fără indignare, că adepţii jidăniţilor, în timpul „campaniei electorale“, s'au folosit de cele mai murdare mijloace, răspândind pretutindeni calomnii şi min-

ciuni sfruntate în ceeace priveşte persoana unor studenţi foarte onorabili de pe lista naţională Ianculescu. De când există Asociaţia Studenţilor Români din Franţa, aşa ceva nu s'a mai pomenit, căci oricât de îndârjite să fi fost agitaţiunile electorale, ele n'au degenerat niciodată în calomnii! A trebuit însă să o vedem şi pe asta, convingându-ne din nou despre mentalitatea acestor inconştienţi!

In urma alegerilor, care au decurs în cea mai perfectă ordine, *lista Ianculescu a eşit învingătoare cu o majoritate sdrobitoare,* demonstrând în mod foarte elocvent, că toată studenţimea română, conştientă de îndatoririle ei patriotice-naţionale şi convinsă de necesitatea întronării unui curent naţional românesc la Paris, stă fermă pe lângă principiile curat româneşti, cu cari lista Ianculescu a intrat în alegeri!

Şi trebuia să fie aşa, căci o purificare a Asociaţiunei se impunea de mult! Toţi jidanii din Basarabia şi Moldova, certaţi cu conştiinţa naţională, toţi jidanii unguri din Ardeal, care nu vor să înveţe româneşte, *toţi dezertorii* din armată şi în fine toţi *comuniştii* şi socialiştii de toate nuanţele, care au fugit din ţară, au venit în Franţa, — şi ca nişte fantome sinistre, prin diferite manopere, meschine *au pus mâna pe Asociaţia Studenţilor Români,* şi ajutaţi de o mână de români înstreinaţi, *au introdus o politică cu totul semită,* ducând o luptă implacabilă contra tuturor elementelor româneşti, sosite din ţară, ca să studieze în Franţa. Şi dacă lupta de purificare a început pe care mulţi răuvoitori o numesc de „antisemitism irezonabil", asta se datoreşte mai ales acestei *politice semite,* care trebuia să dispară din rândurile studenţilor români! Mai nou, nimeni nu se poate înscrie în Asociaţie, fără a prezinta un certificat dela Ataşatul Militar din Paris, că e în ordine cu situaţia militară! De asemenea toţi samsarii Moscovei, care mereu luau parte la meetingurile organizate împotriva României, au fost daţi afară din Asociaţie!

Terminându-se alegerile, comitetul nou s'a format dupăcum urmează: *Preşedinte:* Ianculescu Aurel, *Vice-preşedinţi:* Bogdan Iosif şi Brădeanu Salvator, *Secretari:* Fericeanu George şi Steonescu Tiberiu, *Casieri:* dr. Gotcu Paul şi Şincai Eugen, *Censori:* dr. Bucşan Constanţa şi Grosu-Viziru Mircea, *Bibliotecar:* Ionescu Octavian, *Membri:* Gherghel Corneliu, dr. Haralambie Anton, Talmaţcaia Fanny, Curagea Anton şi Iosub Vasile. In acest comitet atât provinciile ţării româneşti cât şi toate facultăţile din Paris sunt echitabil reprezentate.

Programul noului comitet are la bază ridicarea prestigiului românesc la Paris, fapt ce-a fost complectamente abandonat de fostele comitete jidovite. Punctele mai principale ale acestui program sunt: *a)* crearea unui local propriu cu sală de şedinţă şi lectură, *b)* crearea unei biblioteci de valoare, *c)* organizarea unor excursiuni în toate colţurile Franţei, *d)* organizarea raporturilor studenţeşti cu Asociaţiile franceze şi streine, *e)* repartizarea justă a ajutorului bănesc acordat de guvernul francez, *f)* purificarea asociaţiei de elementele antiromâneşti, *g)* intensificarea propagandei române la Paris, *h)* ţinerea unor cicluri de conferinţe literare şi ştienţifice; etc. etc.

Noul comitet, desfăşurând o activitate cât se poate de intensă, a putut deja de-acum să realizeze cele mai importante puncte din programul său, deşi nu este în funcţiune decât abia dela începutul lunei Martie. Adoptând sistemul muncii conştiincioase, s'a inaugurat o noauă eră în viaţa Asociaţiei, contrastând cu „activul" comitetelor de pân'acum, care afară de caracteristica lor trândăvie, n'au produs nimic pozitiv! Astfel s'a revizuit lista ajutorului francez *pe care figurau 80% de jidani,* radiând pe ceice s'au vârât pe nedrept şi înlocuindu-i cu studenţi români merituoşi. Deasemenea s'a revizuit şi lista membrilor Asociaţiei, aşa că de prezent Asociaţia numără *450* membri, *cu situaţia şcolară şi militară aranjată,* şi care n'au luat nici-odată parte la manifestaţiile antiromâneşti din Paris!

O altă realizare a punctelor prescrise în program este excursia de Sf. Paşti, dela Paris, la Lyon, Marsilia şi Coasta de Azur. Pe urmă cea mai apropiată conferinţă ştienţifică unde va vorbi dl dr Ionescu-Siseşti şi alţii, şi marea serbare franco-română dela „Union Latine" sub preşedinţia doamnei *de Jouvenel,* ce va avea loc la 6 Aprilie 1926. O altă măsură energică a comitetului nou este intervenţia pe lângă Ministerul Instrucţiei Publice, *ca să i se ia dreptul dlui prof Mario-Roques de-a mai construi listele ajutorului francez,* având în vedere multele plângeri sosite în contra Domniei-Sale! Nouile liste se vor face la facultăţi cu asistenţa unor delegaţi din partea asociaţiei, care vor griji ca principiile juste şi naţionale româneşti să fie pe deplin respectate!

Pentru strângerea relaţiilor internaţionale, noul comitet a intrat în legătură cu mai multe Asociaţii Studenţeşti şi Culturale; anume: *„Les Amis dela Roumanie"* (sub preşedinţia dlui Louis Marin), *„La Tribune Internaţionale",* pe urmă *„L'Union Sociale"* şi *„L'Union Latine"* etc. Deasemenea s'a creiat un birou de presă pentru a rectifica şi a combate tot ce s'ar scrie, în presa extremistă franceză, împotriva ţării noastre. S'a pus bazele unei biblioteci de propagandă în favorul României şi organizarea unei vaste propagande româneşti prin „Uniunea Socială", cu ajutorul bravului român *inginer Ştefănescu.* S'au făcut primele încercări pentru a deschide o cantină unde studenţii români să ia masă cu preţ redus... Şi toate aceste lucruri s'au realizat abia în 2—3 săptămâni, ca o dovadă de muncă şi de activitate rodnică la pozitivul comitetului Ianculescu!!...

Să nu să crează însă, că adepţii listei contrare, susţinuţi de jidani şi câteva persoane inconştiente, s'au împăcat cu „falimentul" lor?! Ba din contră, prea fiind obişnuiţi cu „domnia", pe care au uzurpat-o ani de arândul în dauna prestigiului românesc la Paris, au încercat să nimicească alegerile. Ceeace dealtfel nu le-a reuşit deloc! Şi acum, ca o continuitate a spiritului lor semit, antiromânesc, egoist şi destructiv, *ei încearcă să zădărnicească orice operă naţională,* fiind instigaţi la asta de către banda de jidani şi comunişti, ce le stă la spate! Este inutil să amintesc, că nici asta nu le-a reuşit şi nici nu le va reuşi vreodată! *Peste conştinţa naţională a studentului român nimeni nu poate să treacă,...* asta să o ştie oricine!

Cred că este interesant, ca să fac cunoscută şi lista „contrară", numită „lista Vâlvorianu". Această listă, *susţinută de fiii „neamului ales",* era compusă din următorii „români": *Vâlvorianu,* originar din Craiova; *Dr. Iovin Ion,* originar din Arad; *Mărăcineanu; Juvara; Haşaş Emil* din Oradea-Mare; *Pavel Aurel;* „faimosul" *Cantacuzino; Tomescu Ion; Baroncea Dumitru; Săvulescu Nicolae; Constantin Cicero; Dobrin Caius* din Lugoj; *Anghelescu Dumitru; Manu Gheorghe;* şi în fine *Ţenchea* originar din Buziaş!...

Cred că aţi observat „truc"-ul: deşi lista nu conţinea un singur nume jidănesc, ea totuş a fost votată

numai de jidani, căci era sub „protecția“ lor, cari fiind rafinați, au voit să dea o nuanță mai „românească“ listei Vâlvoreanu, și să inducă în eroare elementele votante românești! Trucul însă n'a prins, precum n'au prins nici calomniile lor, pentru care fapt *au meritat disprețul definitiv al elementelor naționale românești!*

Un grup și mai extremist, eșit din „marea grădină“ a acestor aserviți, a mers însă și mai departe, în frunte cu *Ion Hudiță*, cel mai „flexibil“ servitor al jidanilor, ale cărui idei politice, după cum s'a văzut în nenumărate rânduri, *totdeauna au fost opuse intereselor românești* și a căror culoare prea se apropie de culoarea focului! *Cu toate astea dl Hudiță beneficiază de valuta românească!!* Tovarășul lui: *Vasile Ionescu*, „renumitul“ dascăl din Pitești, la fel este certat cu conștiința națională și îndatoririle patriotice! Așadar din inițiativa acestor domni, și cu ajutorul studentului *Cantacuzino*, o figură foarte amuzantă, grupul jidănesc s'a hotărât să facă „teatru“! Nerecunoscând comitetul Ianculescu, au aranjat în pripă o caraghioasă înscenare și au chemat lumea să aleagă un comitet de-al lor, zicând că ei sunt Asociația adevărată! S'a făcut și o listă în frunte cu niște *„români“*: dr Odăgescu, Petre Drăghici, Botez Ioan etc., *pe cari nu putem decât să-i compătimim!* „Votarea“ tragi-comică s'a ținut în sala Institutului Oceanografic, în ziua de 14 Martie, unde acești „români“ *au avut „deosebita onoare“ să primească vre'o 120 de voturi dela jidani, dezertori, și comuniști, care au fost excluși din Asociația purificată!* Fapt e însă, că ei vor răspunde pentru toate astea înaintea unui juriu de onoare, care va ști să scape Asociația Studenților Români din Franța de acest putregaiu, *care nici nu mai merită să poarte numele de român!*

Dealtfel comitetul Asociației, sub președinția dlui Ianculescu, a lansat un comunicat în toate organele de presă din țară, făcând rezumatul celor întâmplate și *invitând toată opinia publică românească, în special studențimea română din țară să susție din răsputeri noul comitet național, respingând cu indignare orice tentativă de calomniere, ce ar emana dela clica jidoviților înstreinați!* Comitetul, al cărui sediu este în Hotelul Societăților Savante (*Paris*. VI., Rue Serpente, 28) cu plăcere dă informațiuni în toate privințele și pentru intensificarea propagandei românești la Paris, primește cu bucurie sprijinul colegilor din țară și al oricărui bun român, care poartă la suflet realizarea unui viitor mai strălucit pentru România de mâine!

Eugen Șincai

Triste constatări prin județul Someș

In atenția Ministrului de Interne și Ministrului Sănătății Publice

Câteva zile de repaos impuse de creștineasca îndatorire a serba triumful suprem al adevărurilor propovăduite de Christ, mi-au prilejuit o călătorie prin regiunea cea mai oropsită din județul Someș. Locul nu-mi era necunoscut și condus de dorința de a vedea stările de azi n'am neglijat nici o ocazie fie chiar cât de obositoare. Intre cunoscuți și prieteni ca „orășan“ treceam drept omul la curent cu întâmplările zilnice și această situație mă obliga să răspund la toate întâmplările.

Un comerciant, om cu multă știință de carte, dintr'o comună cu doi preoți români (gr.-or. și gr.-cat.) dar fără credincioși, (aceștia fiind de mult trecuți în rândurile adventiștilor), se declară arhi-mulțumit că „ortodoxii au învins“ și generalul Averescu a format guvernul. In loc ca să-l preocupe faptul că în fața alor două biserici creștinești se află la 20 de pași două cârciume jidovești... bate apa în piuă.

Intr'altă comună, unde nici ovăsul nu se coace, în mijlocul satului, la colțul școalei și cel mult la 50 pași dela biserică trei cârciume jidovești înfloresc în profitul jidanilor bogătași și în paguba creștinilor... analfabeți. De ani de zile în această comună nu este preot iar școala este socotită un lux, necesară numai pe seama acelora cu stare materială bună.

In comuna Reteag, despre care odată am scris în „Voința Poporului“, unele stări cu totul anarhice, din 2500 locuitori 1000 sunt jidani cari trăesc esclusiv pe pielea creștinilor. Unii dintre aceștia otrăvesc și omoară „goimii“ cu vinars falșificat, alții prin apucături demne numai de vlăstarele lui Iuda ruinează gospodăriile românilor nepricepători.

Așa pe rând în toate comunele. Pretutindenea jidanii au casele cele mai frumoase, situate în mijlocul comunelor de obiceiu aproape de școale și biserici.

Bunăoară, în comuna Suciu-de-sus vreo 5 cârciume jidovești, una lângă alta, în ele femeile fac cercuri separate și în tovărășia cântecelor de desfrâu consumă vinars otrăvit de slugile Talmudului. Fără pic de rușine și fără ca cineva să le alunge li-se admite acest lucru care constitue o rușine a neamului din care facem parte.

In schimb analfabetismul în această regiune este atât de înstărit încât se pare că nu va fi desființat niciodată. Boalele sociale ca sifilisul, blenoragia, etc. apoi mortalitatea copiilor au luat un avânt care dacă nu se vor lua grabnice măsuri amenință cu depopularea satelor. In credința că se va pune capăt acestei stări în 1925 am scris câteva articole în revista „Cele Trei Crișuri“ bineînțeles nu s'a luat nici o măsură.

N'avem locul necesar și nici nu este acum timpul să înșirăm atâtea fapte cari ne umilesc, e de prisos chiar orice discuție mai amplă, totul ce putem spune e că, acei cari doresc să cinstească memoria martirilor cari au creiat România de azi și acei pe cari îi interesează viitorul neamului nostru sunt datori să pășească la lucru cu hotărârea fermă de a schimba din stările aflătoare azi.

Intelectualii din toate păturile sunt datori, în unire, în ceasul al 12-lea să pășească la acțiune, să înlăture cauzele cari fac ca elementul român pe acele meleaguri să se distrugă, altfel nu sunt vrednici să se cheme nici români dar nici creștini.

Prietenii adevărați, cari ne urmează, nu se pot sustrage, — sub nici un motiv —, dela această îndatorire și ne place să credem că șirurile noastre vor avea un răsunet. Lăsând vorbele la oparte și trecând la fapte concrete servim cu adevărat cauzele creștinești. Scurt vorbind: dorim să vedem mulțimea conștientă pe lucru.

Ne vom face o datorie în viitorul apropiat a desvălui unele lacune de cari suferă populația județului Someș și vom da câteva îndrumări.

At. Motogna

Cluj, str. Gen. Grigorescu Nr. 33.

Procesul căpitanului Beleuță. Dl căpitan Beleuță a primit până acum peste o sută de adeziuni de solidarizare din toată țara pentru procesul național ce se va judeca în 21 l. c. în fața Cons. de Război din Cluj.

Rugăm pe dnii avocați și ofițeri de rez. din Cluj să se înscrie în număr cât mai mare pentru apărare.

CRONICA ECONOMICĂ

Mijlocitorii de bursă şi remizerii jidani dela Bursa din Bucureşti

In legătură cu articolul „Despre burse“ apărut în numărul 10 al „Infrăţirei Româneşti“, un domn cititor al nostru, ne atrage atenţiunea asupra remizierilor dela Bursa din Bucureşti, cari fără excepţie, sunt cu toţii Jidani.

Acest fapt ne întăreşte şi el afirmaţiunile noastre făcute în articolul mai sus amintit, demostrându-ne încă odată caracterul specific jidovesc al burselor.

In *„Anuarul României pentru comerţ, industrie, meserii şi agricultură“* la pag. 457, găsim următoarea listă a remizierilor „oficiali“ de devize şi valute, la Bursa din Bucureşt:

Almosino B. Iacob, Blumenfeld H., Chalom Moritz, Diamant Max, Feuer Max, Freudman I., Guttmann M. Harac Maurice, Hornstein Adolf, Iosef A. Iosef, Leon N. Leon, Lorian R. A., Lustgarten M., Marcu B., Marcu M., Nathansohn N., Penchas N., Rubin M., Rubinstein L. B., Sasson B., Schildhaus Max, Semo Iosef, Seni N., Steiner Moritz, Strass Marcus şi Streitmann H.

Vasăzică domnii remizieri dela Bursa din Bucureşti pân'la unul sunt cu toţii Jidani.

Cu această ocaziune ţin de potrivit, ca în câteva cuvinte să arăt ce rol îndeplinesc agenţii de schimb, respective remizierii, în organismul burselor.

Ei constituesc elementul care îndeplineşte funcţiunea de mijlocitor al diferitelor operaţiuni, rolul lor diferând însă, după obiceiurile şi diversele legi şi regulamente ale burselor.

Bursa din Bucureşti este organizată după sistemul burselor franceze.

Remizierii la Bursa din Paris constitue o clasă aparte de mijlocitori, cu rolul de a sta în ajutorul aşa numiţilor *„agents de change“*, cari constitue *„parquetul“* bursei. Acest „parquet“ constă din mijlocitorii oficiali, protejaţi de legea bursei cu anumite privilegii. Afară de „parquet,“ la bursele franceze mai găsim încă o categorie de mijlocitori de bursă, aceştia sunt *„culiserii“*, nişte speculanţi de bursă independenţi, cari fără nicio autorizaţie, adesea fac afaceri mult mai însemnate decât acelea ale „parquetului“.

Pentru-ca să poată cineva ajunge în „parquetul“ bursei, trebue să depună o anumită cauţiune, care înainte de război se urca la suma de 250000 Fr. Dreptul de a fi membru al „parchetului“ se putea testa, sau chiar vinde, fiind plătit cu sume enorme (2 milioane Fr.)

Numărul total al mijlocitorilor oficiali era de 60. La anul 1896, din pricina rivalităţii se iscă o ceartă aprigă între „parquet“ şi „coulisse“, care avu ca urmare, că prin decretul din 29/IV 1898, se urcă la 70 numărul mijlocitorilor oficiali.[1])

Dacă am privi bilanţul cu câştigurile realizate de „praquet“, am înţelege uşor dece atâta luptă pentru a ajunge membru al acestui parquet.

La bursele de efecte din Germania — cu excepţia celei din Hamburg, care se aseamănă cu bursele engleze — elementul mijlocitor constă din „Bankeri“ şi „Makleri“ Banchierii germani, comercianţi de diverse hârtii de valoare, cumpără şi vând asemenea hârtii pentru banchieri din provincie, ori pentru alţi oameni particulari, deci în comision. Dar obişnuesc să facă asemenea operaţiuni şi pe cont propriu, cu intenţiunea de a specula. In felul acesta „Bankerii“ intreţin legăturile cu publicul, iar rolul de mijocitori în interiorul bursei, îl au „Makleri“.

La bursa de efecte din Londra, banchierul englez niciodată nu se prezintă la bursă ca mijlocitor, ci chiar şi afacerile lui le încredinţează aşa numiţilor *„brokeri“*, cari au rolul bancherilor din Germania. Legăturile în interiorul bursei sunt intreţinute de *„jobberi,“* cari împreună cu „brokerii,“ constituesc grugul intermediarilor. Deci la Bursa din Londra, găsim numai aceste două feluri de mijlocitori.

Afară de bursă mai există în Anglia şi un fel de bursă particulară: „Ontside brokers“, unde obişnuesc comercianţii de efecte individual şi pe cont propriu să încheie transacţiuni.[2])

In America diviziunea muncii în ceeace priveşte activitatea mijlocitorilor de schimb preconizată la bursele din Europa, este mai puţin pronunţată.

Operaţiunile de bursă, aproape fără excepţie, trec prin mâinile agenţilor mijlocitori, pe cari după cum am văzut, îi găsim la toate bursele şi cari la rândul lor, ştiu cum să „opereze“ pentru a realiza câştiguri cât mai grase.

Cu cât caracterul operaţiunilor va fi mai complicat, cu atât ele vor necesita cunoştinţe mai temeinice de specialitate şi cu atât va fi mai necesar şi concursul mijlocitorilor. Este incontestabil, că aceşti mijlocitori în urma practicei îndelungate, au ajuns la o perfecţiune oarecare în ceace priveşte operaţiunile de bursă.

Persoanele cari se adună la burse ca la nişte tâguri publice, necunoscând mecanismul destul de complicat al acestor instituţiuni, vor putea încheia operaţiuni numai cu ajutorul intermediarilor. Lăsând la o parte că nu cunosc tehnica burselor, că nu cunosc regulamentele de funcţionare, precum nici situaţia economică momentană, care este ştiut că joacă un rol pe cât se poate de important, dar fiind necunoscute nu vor obţine niciun credit, sau vor putea uşor fi păgubite, necunoscând capacitatea de credit a eventualilor contractanţi.

Şi în ajutorul acestora, ce credeţi cine se oferă ? Dl Chalom Moritz, remizier „oficial“, cu distinşii săi tovarăşi.

Dacă strâmtorat de scadenţa vreunui cambiu te vei duce Domnule citor la bursă să-ţi valorizezi vreo acţiune, acolo imediat vei găsi un „credincios“ şi „devotat binevoitor,“ pe dl Diamant Max, care pentru o miză foarte neînsemantă, te asigură, că îţi va apăra interesele cum nu se poate mai bine, faţă de banchierul Pacher Izidor, sau samsarul Leiba Blumenfeld...

Este lucru cunoscut, că mijlocitorii ce rol important joacă în viaţa burselor, unde prin sforile cari le trag, adesea influenţiază cursul preţurilor, înrăurind astfel însăşi economia naţională. Şi atunci ne întrebăm: cum se poate că la Bursa din Bucureşti din 26 de remizieri, chiar toţi 26 să fie Jidani?

Oare nu este vorba tot de un fel de „numerus clausus,“ pe care îl întâlnim atât de des în viaţa noastră economică.

Ce ar fi însă, dacă, şi noi am aplica numerus claususul, tot după această recetă?

Dr. *Sever Jianu*

[1]) Cf. *G. Schanz*: Maklewesen (Wőrterbuch der Volkswirtshsft) II Band pag. 224.

[2]) Din Bőrsenwesen de *Richard Ehrenberg* şi cf. *André E. Sayons* în Monde Economique din 29 Apr. 1899.

DIN ȚARA MOȚILOR

O patimă de care trebuie să ne lăpădăm

Şi azi în optălea an dela înfăptuirea României-Mari, mulţi domni români, când călătoresc cu trenul, sau au ceva afaceri cu străinii, par'că li-e ruşine, să folosească dulcea noastră limbă românească, ci folosesc o limbă streină, şi atuncia când streinul acela ştie să vorbească perfect româneşte.

In legătură cu cele de mai sus voiesc a aminti unul din multele cazuri, ce se petrec zilnic în aceasta regiune:

Călătoream cu trenul accelerat spre Cluj. In gara Huedin se urcă în compartimentul unde mă găseam eu, patru domni, trei români şi un jidan. După ce se aşezară pe scaune, începură a povesti toţi patru la olaltă, într'o limbă streină, în limba maghiară, cu toate că nu erau nici unul maghiar, însă foloseau aceia limbă pentru că-i plăcea jidanului.

Din Huedin până în Cluj, nici unul din românii noştri n'au scăpat nici o vorbă românească, ca nu cumva să se supere jupânul Şulăm, care ştie să vorbească româneşte foarte bine, însă nu-i place . . .

Românii de mai sus, sunt oameni cu carte multă, oameni cari au absolvat Universitatea, iar jidănaşul a făcut studiile, pe satele noastre dela poalele muntelui „Vlădeasa“, de pe unde aduna sdrenţe, iar astăzi mare comerciant aşezat în târguşorul Huedin.

Cazuri ca cele de mai sus se pot observa zilnic în părţile noastre, şi n'aş avea nimic de zis, când s'ar întâmpla cazul intre români, şi unguri, cari nu ştiu româneşte, dar, când văd că pentru un jidănaş care ştie să vorbească tot aşa de bine româneşte, românii îşi lapădă limba, şi folosesc o limbă streină, nu pot face să nu zic: „să le, fie ruşine“.

Eu cred că ar fi timpul să lepădăm aceia patimă, şi să nu ne mai fie ruşine, de a ne vorbi dulcea noastră limbă strămoşească, şi totodată şi limba oficioasă a statului, iar streinilor, şi mai ales jidanilor, cari nu iubesc aceasta limbă, le dau sfatul: să meargă acolo unde se vorbeşte numai limba pe care o iubesc dânşii; nimenea nu-i forţează să rămână aicea dacă nu le place.

Bologa, la 2 Aprilie 1926.

Ioan Potra

Până când?

Suntem intoleranţi, suntem orice vreţi, aşa ne-a mers numele. De ce? Printre multe altele, pentrucă o sumedenie de jidănaşi, făcând parte din Asoc. Stud. Români din Franţa stau la Paris, fie ca bursieri ai statului nostru sau profitând numai de schimb. Cu drept cuvânt suntem intoleranţi şi criminali chiar, dar nu faţă de jidani, ci faţă de noi înşine de marile noastre interese deoarece cu aceste burse înghiţite de urmaşii lui Iuda, s'ar putea întreţine studenţii români de sânge, cari ne-ar mări prestigiul în străinătate.

Aşa că n'aţi tocmai greşit, dlor jidani, când sbieraţi că Românii sunt intoleranţi. Poate acest sbieret ne va desmeteci şi vom vedea cruda realitate.

Aceşti paraziţi perciunaţi, cari sunt antiromâni, comunişti, sionişti şi tot ce vreţi, numai Români nu, duc o campanie neruşinată contra statului nostru sub scutul şi din sudoarea căruia se lăfăiesc la Paris.

Acesta de mult este un adevăr, care nu era necunoscut nici unui Român adevărat; totuş printr'o delasare condamnabilă, toţi păreau împăcaţi cu starea aceasta de lucruri, nereacţionând în nici un mod permis.

Tăcea pentrucă tăcerea şi răbdarea l-au caracterizat pe Român din cele mai străvechi timpuri. Dar până când? Aceasta însă, nu înseamnă ca el să se închidă în răbdarea lui de fier pe când cei pe cari îi încălzeşte la sân să-şi bată joc de tot ce are mai sfânt.

In cursul lunilor trecute, a avut loc la Paris în „Salle Wagram“ o întrunire a tuturor studenţilor evreo-români, ca să protesteze contra antisemitismului din ţară.

Pentru că ea a avut loc nu mult după primirea ce i s'a făcut voiajorului comunist Henri Barbusse la Bucureşti, era şi firesc ca şi întrunirea perciunaţilor dela Paris să fie ţinută sub „înaltul“ patronagiu al comuniştilor internaţionali, cu cari au fraternizat atunci când vântul i-a adus şi pe la noi în aşa zise anchete din ordinul Ligei Naţiunilor.

La această întrunire a fost un fel de turnul Babel; fiecare a vociferat, a strigat, aplaudat in limba care i-a convenit, indiferent că era sau nu înţeleasă de toţi. Printre oratorii ce au vorbit în franţuzeşte sunt: Henri Torrès, Marcel Willard etc. ceilalţi au vorbit în nemţeşte şi după cum era de aşteptat şi în „idiş“ — dacă şi acest caraghioslâc mai poate fi considerat ca limbă şi numit ca atare.

Cum au vorbit, adică limba, puţin ne importă; ceia ce ne importă şi ceia ce e mai grav e că aşa zisele discursuri de protestare — lipsite total de urbanitate — au fost pline de insulte la adresa ţărei, dinastiei şi armatei române.

Ştiam noi de mult că jidanii nu ne simpatizează, cu atât mai mult astăzi.

Dovezile recente cred că vor fi în stare să spulbere credinţa unor vizionari dela noi, ce mai speră încă o prefacere şi o contopire iluzorie.

Tot ce-a fost student jidan din România a luat parte la această întrunire ţinută la Paris, aprobând şi aplaudând toate insultele debitate la adresa ţărei, dinastiei şi armatei, de indvizi fără bilete de identitate.

Noi, cari mai simţim încă româneşte, n'avem de spus decât un cuvânt: cinste studenţimei române, care a primit pe misteriosul voiajor comunist Henri Barbusse, aşa cum merita. Şi încă: desfidem pe oricine poate şi nu vrea să curme o stare de lucruri scandaloasă, pe care n'o mai putem tolera.

Gh. Pruteanu

Obrăznicie

Obrăznicia este ceva înnăscut la Jidan, — e un ce indispensabil Semitului.

Dar obrăznicia Jidanului merge atât de departe, încât din obrăznicie se transformă în cinism — şi încă în cinism revoltător.

Jidanii cred, că prin această obrăznicie — formulând tot felul de pretenţii, pot izbuti mai uşor în toate acţiunile întreprinse de ei. *Dar se înşală amarnic.* Dacă firea blândă a Românului are anumite limite, ei bine — Jidanul bigot şi inconştient a trecut de mult şi peste aceste limite.

Orice ieşire nelalocul ei, orice obrăznicie în plus, nu face decât să grăbească adeverirea vorbelor profetului Isaia: „Pieirea ta prin tine Israele“.

Verificarea celor spuse mai sus se poate face aproape zilnic drin probe concrete.

Astfel să servesc o probă foarte elocventă cititorilor.

In şedinţa Camerei deputaţilor dela 26 Noembrie 1925 dr Rabin Ţirelsohn reclamă guvernului, că autorităţile şcolare din Basarabia — îndeosebi din jud. Tighina — obligă pe elevii evrei să frecventeze cursurile şi în ziua Sâmbetei, contrar cerinţelor culturale ale mozaismului (Vezi „Universul" din 28 XI 1925 rubrica „Desbateri parlamentare").

Iată până unde poate merge Jidanul cu obrăznicia!

Dar pentru numele lui Dumnezeu în ce ţară ne aflăm?

In România sau în Palestina?

Dacă tinerelor vlăstare talmudice nu le convine regulamentul şcoalelor române, ce caută atunci la aceste şcoale?

N'au decât să meargă la *„cheder"* şi fie ei siguri, că „melamed"-ul va respecta *„ziua Sâmbetei"*.

Drd Nicu Ionescu
Bucureşti

„Chemarea" din ziarul Patria din 8 Aprilie 1926

O seamă de tineri, cari au ieşit din Universitate, profesionişti meritoşi şi însufleţiţi de cele mai laudabile sentimente, au publicat în ziarul *Patria* un apel prin care chiamă tineretul în jurul partidului naţional, ajuns la o periculoasă strâmtoare. Intre altele se spune că ei voesc, în sânul partidului naţional, să contribue la *„desăvârşirea naţionalismului integral"*.

Amintim tinerilor semnatari şi acelora cari s'ar mai gândi să urmeze „chemarea", felul cum partidul naţional a lucrat la realizarea „naţionalismului integral".

Toată lumea ştie, şi revista *„Infrăţirea Românească"* a adus documente oficiale că partidul naţional a încercat să realizeze *naţionalismul integral*, aliindu-se cu Jidanii la alegerile comunale. Cine voeşte amănunte convingătoare, să binevoiască a citi *„Infrăţirea Românească"* din 1 Martie 1926 sub titlul: *Listele ruşinei naţionale"*.

Intrebăm: ce fel de partid este partidul naţional când se uneşte cu cel mai *internaţional* element ce cunoaşte istoria? Şi ce garanţii de a servi ţara prezintă pretinsul partid naţional când persevereazǎ în păcatul de a lupta pe arena vieţii publice alături de neamul lui Iuda? Da, perseverează: pentrucă nici după rătăcirea interesată a coaliţii cu Jidanii la alegerile comunale, nu a şovăit să se unească cu veneticii semiţi la alegerile, ce au avut loc a douaoară la Oradea-Mare în ziua de 29 Martie 1926. Amintim marelui public românesc lista pusă la Oradea în frunte cu dl Aurel Lazăr, aşa cum o publică ziarul jidovit „Adevărul" din 26 Martie 1926.

„Dr Aurel Lazăr, partidul naţional; dr *Eugen Rozvan*, advocat socialist *(Jidovit)*; Anastasie Mavrodi ţărănist, profesor; dr *Emeric Bardos*, advocat sionist *(Jidan)*; *Beniamin Spitzer*, comerciant fără partid *(Jidan)*; Ludvic Czeller, muncitor socialist *(jidovit)*; dr Dumitru Kiss, senator naţional; Ion Pelle muncitor socialist *(jidovit)*; *Alexandru Stern*, comerciant, sionist *(Jidan)*; Vasile Oraş, preşed. corp. meseriaşi afară de partid *(jidovit)*; dr *Andrei Havaş*, medic *(Jidan)*; *Bernat Bercovici*, comerciant sionist *(Jidan)*; dr Gelu Egry advocat naţional; *Ludvic Schwartz*, meseriaş, afară de partid *(Jidan)*; dr Gheorghe Simonca advocat, ţărănist; Nicolae Nicolescu, tipograf socialist *(jidovit)*; dr *Dezideriu Szantò* ziarist socialist *(Jidan)*; *Fritz Gembacs*, muncitor socialist *(Jidan)*; dr Sever Erdely, avocat, naţional; Alexandru Szabó meseriaş, maghiar disident *(jidovit)*; *Iosif Habscheuberger*, tipograf, socialist *(Jidan)*; *Ignat Marcovici*, medic, sionist *(Jidan)*; Andrei Crăciun, profesor, naţional; Robert Roszeghy meseriaş afară de partid *(jidovit)*; Ioan Ciordaş, muncitor, socialist *(jidovit)*; Iosif Pogan, profesor naţional; *Albert Feuerstein* meseriaş, afară de partid *(Jidan)*; Ludovic Almassy, muncitor, socialist *(jidovit)*; *Alexandru Sonnenwirth*, comerciant *(Jidan)*; *Samoil Weiss*, meseriaş, sionist *(Jidan)*.

Iată domnilor tineri, cari faceţi propagandă pentru partidul prezidat de dnii Iorga-Maniu, cu cine a preferit să stea partidul naţional în Consiliul comunal din Oradea-Mare, în loc să lupte din răsputeri alături de lista românească spre a afirma tăria şi mândria elementului românesc în cel mai înstrăinat oraş de lângă graniţă. Aşa a înţeles să lucreze partidul pretins naţional într'o manifestare a vieţii noastre politice, cum au fost alegerile comunale.

Să vedem cum lucrează şi pe tărâmul economic.

Ar fi putut dela unire până astăzi să pornească o propagandă puternică pentru întemeierea de cooperaţiune spre a scăpa poporul de dincoace de Carpaţi de robia economică impusă de Jidani. Ar fi făcut enorm, pentrucă la început avea prestigiu faţă de ţărănimea scăpată de domnia Ungurilor. In loc să se ocupe de prosperitatea păturei ţărăneşti, s'au ocupat fruntaşii de propria lor îndestulare intrând în bănci jidoveşti, în societăţi forestiere jidoveşti, în industrii jidoveşti, făcându-se astfel instrumente docile în mânile stăpânilor semiţi.

Dăm câteva exemple:

Dl Alexandru Vaida-Voevod, fost preşedinte al Consiliului de Ministri, este membru în Consiliul de administraţie la Banca Jidanului *Blank* şi la fabrica jidovească *Renner*.

Dl Emil Haţieganu, profesor la Universitatea din Cluj este membru în consiliul de administraţie la fabrica jidovească *Renner* şi la societatea forestieră *„Călăţele"*.

Dl Aurel Socol, fruntaş naţionalist, este membru în consiliul de administraţie la societatea forestieră „Râul Alb" alături de Jidanii Tischler Mor, Gremer şi alţii.

Iată domnilor tineri, profesionişti merituoşi, însufleţiţi de cele mai laudabile sentimente, cum se prezinta în linii largi structura morală a partidului, căruia voiţi să-i veniţi în ajutor în ceasul cel mai greu al existenţii sale.

Vi l-am prezintat în linii largi; dacă poftiţi detalii, vă servim într'un număr viitor al revistei noastre, care are curajul să spună adevărul contribuind astfel la o sănătoasă orientare a spiritului public românesc.

„Infrăţirea Românească"

Noul comitet al „Junimei Sătmărene". In urma demisionării comitetului „Junimei Sătmărene", adunarea generală, din 6 Martie a. c. a proclamat cu unanimitate de voturi pe d-nii de mai jos în noul comitet al Societăţii:

Preşedinte: *Drd. Gavril Nicoară.*
Vice-preşedinte: *Drd. Dionisiu Pop*
Secretar general: *Silviu Bocu.*
Bibliotecar: *Alexandru Cristian.*
Casier: *Paul Sichet.*
Secretar: *Iosif Mihalca.*
Membrii în comitet: *Petru David, Ştefan Balint* şi *Marica Felician.*

Cum a aplicat Constantinescu-Porcu legea agrară

Rugăm publicul cititor să ne ierte dacă prin calificativul adăugit la numele Constantinescu depăşim urbanitatea ce şi-a impus revista noastră. Cuvântul *Porcu* este caracteristic pentru purtarea publică şi privată a fostului Ministru de domenii, din partidul liberal; nu i-l dăm noi astăzi, ci i-l'a dat România-Mică şi i-l rosteşte cu dispreţ şi indignare întreaga Românie-Mare. Aşa fiind adausul este o necesitate de identificare, pentrucă altfel ar putea fi confundat purtătorul acestui nume cu alţi Constantineşti, cari pot fi şi oameni cumsecade.

Reproducem mai jos copia, după referatul trimes S S. Patriarhului Miron de către primnotarul din comuna Topliţa-Română, dl A. P. Boţianu, din care Inaltul Prelat şi-a scos datele folosite la faimoasa interpelare, ţinută în luna Martie la Senat. Oricine va putea constata cum Constantinescu-Porcu a stat în slujba Jidanilor, aplicând legea agrară. Iată cum sună:

Sanctitate!

Conformându-mă dorinţei Sanctităţei Voastre ce aţi exprimat în toamna anului 1925. îmi iau îndrăzneala a Vă suşterne conscrierea capilor de familie din această comună (total 2249) referindu-Vă totodată următoarele:

1. *a*) La exproprierea pădurilor — eu încă nu eram aci — s'au luat de bază abia un număr de 1300 capi de familie şi astfel comuna noastră a fost prescurtată cu aproape 7000 jugăre pădure.

b) Din cota pădurei comunale au fost scăzute 4500 jugăre ca „pădurea foştilor iobagi“ deşi în natură Composesoratul foştilor urbarialişti abia are 2000 jugăre pădure şi astfel comuna a fost prescurtată pe nedreptul cu peste 2500 jugăre pădure

c) Pentru pădurea comunală s'au dat în mare parte terene exploatate şi pustii deşi sunt destule terene cu păduri rămase în proprietatea marilor proprietari Banffy, Urmanczy etc., cari posed şi azi zeci de mii de jugăre.

d) Pentru comună s'au expropriat dela domeniul Brn. Banffy în partea zisă „Bătrâna“ peste 2000 jugăre pădure întreagă şi chiar în zilele trecute am fost informat că acea hotărâre a fost schimbată în senzul, că s'a lăsat comunei altă pădure exploatată pe vârfii munţilor Căliman.

Comuna prin cele de sus a fost păgubită cu peste 100,000,000 (peste una sută milioane) lei şi este absolut necesară revizuirea cauzei.

2. Exproprierea păşunelor este în curs şi am constatat că au fost propuse pentru *păşuni* chiar terene cu pădure şi intenţionat ca comuna să piardă şi pădurea ce i-a fost destinată prin expropriere, şi anume ca fabricile streinilor să poată exploata aceste păduri.

3. Exproprierea terenelor cultivabile a favorizat mult pe marii proprietari şi a rezervat terene mari pentru fabricile streine (deşi acelea terene nu sunt folosite de fabrici) dar în schimb nu a dat comunei terenele necesare pentru şcoli, edificii publice, cimitire etc. deşi am cerut în nenumărate rânduri atât în scris cât şi verbal şi în faţa tuturor comisiunilor.

Sunt la dispoziţia Sanctităţei Voastre pentru a Vă servi date reale şi concrete asupra tuturor împrejurărilor de sus şi Vă rog în numele Românilor vrednici din această localitate ca să binevoiţi a face intervenţia necesară ca nedreptăţile săvârşite faţă de Românii noştri, să fie corese iar marea Reformă Agrară să se execute atât din punct de vedere social cât şi naţional.

Cred, că în acest loc au fost durere — chiar şi coade de topor, Românii înstrăinaţi cari au tradat interesele obştei româneşti şi au introdus în eroare chiar şi forurile agrare şi chiar de aceea Vă rog binevoiţi a interveni pentru purificarea şi clarificarea cauzei.

Pentru dureroasa realitate a celor de sus Vă garantez şi suntem gata a sta faţă tuturor procedurilor.

Intrucât cele de sus nu vor fi îndreptate şi dacă nu vom scăpa poporul din ghiarele vampirilor cari sug măduva acestui jur, sunt sigur, că bietul nostru popor îşi va purta şi pe mai departe jalea cântecului: „Munţii noştri de aur plini, iar noi slugi pe la străini“ şi vom rămâne şi pe mai departe „slugi, pribegi şi sărace în Ţara noastră bogată.“

Imi dau seama de tristele urmări ce se vor năpustii asupra Românilor din Topliţa peste câţiva ani dacă vor fi lăsaţi ca mai înainte şi referându-Vă cele de sus sunt în credinţa că mi-am făcut numai datorinţa.

Cerându-Vă binecuvântarea părintească, sum al Sanctităţei Voastre prea supus serv.

Topliţa-Română, la 8 Februarie 1926.

A. Petre Boţian m. p.
primnotar

Din isprăvile partidului ţărănist

O parte din ţinutul Moţilor a fost tulburat în zilele de Paşti prin propaganda perfidă şi adânc sguduitoare, săvârşită de duşmanii acestei ţări, cu privire la sărbătorirea zilelor de Paşti. In urma unui calendar, publicat de Berbecaru, membru marcant al partidului ţărănist, de acelaş Berbecaru care în „Adevărul la sate“ a făcut apologia cârciumilor, populaţia din ţinutul Moţilor a fost înşelată şi îndemnată să nu intre în biserici la oficierea serviciului divin, pentrucă ziua Paştelui după calendarul lui Berbecaru încă nu ar fi sosit.

Intreaga tulburare a fost provocată de agentul ţărănist, ca instrument al Jidanilor cari au tot interesul, să dispară credinţa din sufletul poporului nostru spre a-l putea robi mai uşor, după ce i-a răpit adevărata călăuză în viaţă care este Biserica lui Christos.

Intreaga uneltire este jidovească, după cum ne afirmă însuşi Prea Sfinţitul Episcop al Clujului, Vadului şi Feleacului, dl Nicolae Ivan, în pastorala intitulată „Praznicul Invierii“, unde amintind de agitaţia produsă de Berbecaru cu calendarul său în ţara Moţilor, vorbeşte de *„un colţ al Eparhiei care stă sub influenţa berbecarilor, plătiţi de Evrei ca să facă tulburare în popor“.* [1])

Machinaţia jidovească este destăinuită de un Inalt Prelat al Bisericii noastre!

Şi ţărăniştii, fiind în slujba Jidanilor, mai au îndrăsneala să facă propagandă politică în Ardeal?

[1]) cf. „Ţara noastră“ din 4 Aprilie 1926.

Toate manuscrisele, scrisorile, corespondenţele şi informaţiunile, cari privesc partea redacţională a revistei noastre, se vor trimite la adresa: **Secretarul de Redacţie al Revistei „Infrăţirea Românească Cluj Str. Bob 7.**

Prinderea unei bande de tâlhari compusă numai din jidani

Fapta curajoasă şi vrednică de laudă a jandarmului plutonier Răcheţanu Savu, valorosul şef al postului Năsăud

A făcut mare senzaţie în toate cercurile năsăudene recenta descoperire a unei bande de tâlhari compusă numai din şi numai din Jidani. Această descoperire privită din două laturi ne dă în primul rând o icoană fidelă asupra ticăloşeniei jidoveşti şi ne arată a doua oară calităţile vrednice de admirat ale şefului postului de jandarmi din Năsăud, Savu Răcheţanu. Iată cum s'au petrecut faptele: In ziua de 21 Martie când în Năsăud se ţine târgul de ţară lumea a fost strânsă de strigătele disperate ale ţăranului Ceşa Gheorghe din comuna Telciu, care ţinea de mână pe un Jidan ce prieteneşte şi-a vârât mâna în buzunarul bietului Român unde se găsea suma de 5600 Lei drept preţ al unei vaci ce omul vânduse în aceiaş zi. Jidanul prins cu mâna'n sac lasă banii jos şi în timp ce ţăranul îşi aduna banii Jidanul se face nevăzut prin mulţime.

După două ore un alt caz de furt se petrece aproape în acelaş loc însă în condiţiuni mai puţin norocoasă decât primul.

Jidanul tâlhar a fost încolţit de data aceasta zdravăn de ţăranul căruia i s'au furat 6100 lei. Furia legitimă a sutelor de ţărani adunaţi la moment nu mai avea margini şi o ploaie de ciomege a început să cadă asupra Jidanului hoţ, care a fost salvat dela moarte sigură numai prin energica intervenire a şefului de post din Năsăud. Dus la jandarmerie a făcut mărturisiri complecte şi pentru ca întreaga lume să cunoască curatele sentimente ale jidanilor dăm aceste mărturisiri absolut nemistificate:

Jidanul arestat face parte dintr'o bandă cu 15 membri cu toţii jidani din Sighetul Marmaţiei şi Năsăud. In cursul operaţiilor ce dăinuesc de opt ani în care timp drept pradă aici în ţară alegeau numai pe ţăranul român câţiva din această bandă au fost arestaţi de 3 ori în Cehoslovacia, de 3 ori în Tg-Mureş, 1 în Dej, de 2 ori în Oradea-Mare şi de 2 ori în Satu-Mare, din toate aceste locuri scăpând însă cu faţa curată prin maşinaţiile înăscute în spiritul jidanilor şi cu atât efect asupra creştinilor păcătoşi cocotaţi acolo, de unde se împarte dreptatea. Jidanul arestat un anume Davidovici Iacob zis Herman din Sighetul Marmaţiei supus unui tratament bine meritat a pus pe curajiosul şef pe urmele bandei din care încă în acea zi au mai fost arestaţi încă 3 răufăcători şi anume: Lax Salamon Sighet, Herman Dub tot din Sighet şi Maierovici Iţig din comuna Iapa.

Durerea jidanilor localnici nu mai avea margini şi din dragostea de aproapele, delegatul jidanilor Năsăudeni un oare care Pollak Mizdril cu deosebita mărinimie a oferit suma de 10 până în 50.000 lei şefului de post Savu Răcheţeanu în schimbul eliberării celor 4 martiri ai unei greşeli, spuneau iei. Revoltat de aceste intenţii condamnabile şeful de post a dresat proces verbal pentru încercare de mituire din partea susnumitului delegat trimiţându-l şi pe el împreună cu cei 4 de mai înainte la tribunalul Bistriţa.

Jidanii organizaţi în bande pradă de mult timp ţăranii din aceste ţinuturi semnalându-se până acuma nenumărate furturi toate recunoscute de jidanii arestaţi în 21 Martie, cari prin aceste mijloace cinstite talmudice au pus mâna până acuma pe frumoasa sumă de vre-o 5000000 lei.

Năsăudenii de bună credinţă comentează cazul aducând elogii şefului Răcheţeanu care întotdeauna a dat dovadă de un caracter curat şi bărbătesc dându-şi seama de chemarea grea a acelora a căror menire de-a curăţi de stârpituri, tâlhari şi mituitori meleagurile mult încercatei noastre ţări. Răsplata pentru aceşti oameni aşa de rari în aceste timpuri de criză morală suntem siguri, că nu va întârzia. Cât despre noi, în dorinţa de-a fi imitat de cât mai mulţi urăm dlui Savu Răcheţeanu aceleaş succese în cariera grea de jandarm dorind tot odată, ca întotdeauna cinstea sa profesională să-l călăuzească în viitoarele d-sale acţiuni.

Cinste şi laudă lui".

Un Năsăudean

Un document din tabăra jidovească

Reproducem mai jos manifestul pe care Jidanii l'au împărţit între ei, la Bucureşti cu ocazia alegerilor comunale.

Citirorii noştri vor constata din mărturisirile vrăjmaşului nostru de moarte, cum apreciază el diferiţii oameni cu nume în arena vieţii noastre publice.

Din judecata ce îşi fac Jidanii, fiecare bun Român va înţelege nenorocirea ce ar fi căzut asupra ţării dacă ar fi venit la guvern oamenii pe cari Jidanii îi laudă, cari toţi fac parte ca fruntaşi ai partidului naţional şi ţărănist. Iată cum sună preţiosul document, pentru a cărui trimetere, redacţia noastră mulţumeşte călduros inimosului student din Bucureşti. Te rog domnule cititor, nu trece uşor peste acest act: stai şi te gândeşte la tot abizul de ură, de bârfire, de intoleranţă şi cruzime ce clocotesc în sufletul Jidanului. Citeşte şi nu uita:

„Fii ai lui Israel

Alegerile pentru comună se apropie. Fiţi viligenţi, ochiul să vă fie viu şi fără cruţare. (Raschi, Esod 14).

Guvernul liberal al lui Brătianu, voeşte să extermine Neamul Evreesc. Brătianu întreţine şi patronează din umbră bandele de huligani. Copii noştri nu mai au dreptul să urmeze în şcoli. Fii noştrii sunt bătuţi ziua în namiaza mare, până la sânge, iar unii au fost chiar omorâţi. Sinagogile noastre sunt devastate şi distruse iar odoarele sfinte ce nu pot fi atinse decât de rabini, sunt călcate în picicore şi distruse de bandele liberale.

Brătianu este criminalul nostru. Brătianu a tras sabia contra noastră, dar de aceiaş sabie va muri.

Fii ai poporului ales

Marele Consiliu al U. E. R. precum şi **Marea Loje etc.**, *întrunite în ziua de 4 Februarie, a hotărât ca toţi Evreii să dea voturile lor acelor partide cari vor susţine drepturile Evreilor încălcate de Români.*

Nu vă lăsaţi deci **înfricoşaţi** *de ameninţările criminalilor de liberali şi votaţi numai lista pe care sunt trecuţi* **marii oameni de stat şi protectori ai noştrii** *în frunte cu dnii:* **NICOLAE IORGA, MANIU, STERE, dr. LUPU, VAIDA VOIVOE, MIHALACHE etc.** *Poporul ales şi cel mai vechi a lui Israel, nu a fost şi nu va fi niciodată învins iar cei care vor încerca să se atingă numai de noi, îi* **vom distruge fără cruţare şi fără milă".**

Marea Loje şi Supremul Consiliu al României

CORESPONDENŢĂ DIN BAIA-MARE

Cine este Dr. Nemegyei László?

In atenţiunea L. A. N. C. din Năsăud

Am primit la Redacţie următoarele:

Mult Onorate Dle Redactor!

Ştiind, că Dvoastră luaţi în 'apărare toate chestiunile naţionale şi luptaţi contra huligalismului semit, vă rog să binevoiţi a da loc în mult preţuitul Dvoastre ziar următoarelor:

In anul 1919 în oraşul minier Baia-Mare era în serviciul statului un inginer cu numele Dr. Nemegyei Laszló, pe vremuri Weintraub Şulem, rudă de aproape cu Bela Kuhn.

Acest *domn în suscitatul an, a îndemnat muncitorii minieri la nesupunere faţă de armata şi autorităţile române şi la rebeliune faţă de Statul Român*, — pentru care fapt a fost deţinut şi închis de către armata română, iar după eliberarea lui din puşcărie a fost dat afară din serviciul statului Român, pentru totdeauna.

Sub guvernarea Consiliului Dirigent şi următorului guvern, fiind bine cunoscut şi neputând intra în serviciul Statului, a intrat în seviciul „Creditului Minier" de unde pentru mai multe fapte incorecte a fost dat afară, pe cale judecătorească.

După cum am fost informat, numitul domn a închiriat moara comunală din orăşelul Năsăud şi fără aprobarea forurilor în drept sau autorizaţie, a pus-o în funcţiune (oare nu s'a aflat între — bravii grăniţeri alt chiriaş? s'au cineva să-l pună la respect?) Conform proverbului „mâncând îţi vine pofta prin un domn senator (a cărui nume nu-l scriu din motivul că cred că este indus în eroare) a intervenit, înaintându-şi cererea să fie incadrat ca primpretor în plasa Năsăud. Totodată pentru succesul mai sigur, a înaintat cererea să fie numit inginer la C. F. R.

Deci dacă nu i-a succede la C. F. R. a fi primpretor în Năsăud, pe lângă moara închiriată, iar dacă nu primpretor atunci inginer la C. F. R.

Vai şi amar de bieţii grăniţeri cu un astfel de primpretor şi de o sută ori vai şi amar de C. F. R. cu astfel de ingineri.

Vă rog domnule Redactor binevoiţi a interveni la dl Ministru de Interne, ca nu cumva să-l denumească primpretor în plasa cea mai românească, unde nici pe vremurile de grea cumpănă, streinii nu au cutezat a incadra jidani, şi totodată interveniţi vă rog la Direcţiunea C. F. R. sau la dl Ministru ca nu cumva să-l încadreze de inginer la C. F. R. fiindcă sunt destui ingineri specialişti creştini şi nu trebue angajaţi duşmanii naţiunei, cari şi dela intreprinderi private au fost daţi afară din serviciu.

Numitul mai nou voeşte să-şi românizeze numele (ca să nu fie cunoscut) în Nimigean, ceeace prin bunăvoinţa dlui Ministru de interne, nu cred că-i va succede fiindcă atunci se va putea numi Dr. Weintraub-Nemegyei-Nimigeanu, pe care numai Duvăd îl va mai cunoaşte.

Primiţi vă rog domnule Redactor asigurarea deosebitului meu respect.

Baia-Mare, la 27 Martie 1926.

De sub Gutim.

Nota Redacţiei. Atragem atenţia organizaţiei noastre din Năsăud asupra Jidanului mai sus pomenit, şi îi cerem să-l denunţe autorităţilor ca fiind certat cu justiţia românească.

Medicii Jidani din armată ne omoară recruţii

— In atenţiunea dlui medic general al Corpului VII Armată şi a consiliului de război —

Reproducem mai jos următoarea corespondenţă din Arad, din care rezultă temeinicia afirmaţiei făcute, corespondenţă semnată de dl Dr. D. Cosma care îşi ia întreaga răspundere pentru veracitatea faptelor aici destăinuite:

La Regimentul 93 Infanterie Arad face serviciu ca medic şef de Regiment un căpitan activ, jidan de origine cu numele Gross Solomon, care a studiat pe banii statului român fiind elevul Institutului medico-militar.

Acest medic căpitan străin de neamul nostru aşa înţelege să-şi îndeplinească serviciul de medic ca bolnavii cu perforaţia stomacului în urma unui ulcer şi cu peritonita consecutivă să-i lase scutiţi de serviciu la companie şi cu o oră înainte de moarte să-i interneze în spitalul militar. In halul acesta a murit un băiat tânăr, recrut originar din Banatul sârbesc refugiat la noi ca să moară din cauza inconştienţei unui medic jidan. După cazul acesta a urmat al doilea.

Un recrut român se prezintă bolnav la Infirmerie, e scutit de serviciu, rămâne la companie fără tratament, se prezintă din nou la vizita medicală nici atunci nu-l primeşte de bolnav. Nenorocitul recrut este trimis de companie în stare muribundă la Spital unde după câteva minute îşi dă sufletul.

Cu atâta nu e destul, să vede că dl medic jidan şi-a propus să extermine în felul acesta acest popor român care i-a dat posibilitatea să studieze ca elev al Institutului medico-militar.

Se prezintă între mulţi alţi la vizita medicală un sărman recrut român din judeţul Caraş-Severin. Nu se primeşte de bolnav i se dă scutire fără tratament, rămâne şi acesta la companie. Se mai prezintă din nou, nici de data aceasta nu-i crede dl Solomon nu-l ia în Infirmerie. Compania îl trimite în stare mizerabilă la Infirmerie ca să fie examinat deoarece acest recrut este bolnav. Acuma la insistenţa companiei este primit în Infirmerie însă nu peste mult timp îl şi evacuiază la Spitalul militar unde a doua zi moare din cauza unei empieme toracică (puroiu în sacul pleural) care puroiu s'a format în urma unei pneumonii făcută în companie nefiind primit de dl Solomon în infirmerie ca bolnav, deoarece recrutul bolnav era numai simulant în ochii dlui Solomon.

Din cauza acestui medic inconştient ne mor recruţii români trimişi de părinţii lor să servească ţara ca apoi îmbolnăvindu-se, să nu fie trataţi de medicii militari şi să moară cu zile.

Iată rezultatul la care am ajuns în urma primirii elementelor jidane în armată.

Câte cazuri n'or mai fi de felul acesta.

Justiţia militară este chemată de sufletele acestor nevinovaţi şi de întreaga suflare românească cinstită, ca să pedepsească strajnic pe acest jidan inconştient, care a comis o crimă faţă de aceşti morţi şi faţă de părinţii lor.

Pentru a scăpa pe alţi bolnavi dela moarte, din acest Regiment, cerem ca acest Solomon să fie judecat conform articolilor din lege cari prevăd pedepsele pentru cazul când cineva cauzează moartea unui om prin neglijenţă. Ca pe viitor să nu se mai întâmple astfel de cazuri cerem, îndepărtarea grabnică a tuturor medicilor jidani din armată şi din Institutele medico-militare.

Dr. D. Cosma,

Arad, Piaţa Catedralei Nr. 7

Dl A. C. Cuza în Ardeal

Sub titlul de mai sus, ziarul „Patria“ publică în No. 79 din 13 Aprilie a. c. grosolanul neadevăr, că dl Prof. A. C. Cuza „a fost huiduit la Blaj de mulţime“.

Ca unul, care am luat parte la întrunirea dela Blaj, ţin de datoria mea să descriu pe scurt lucrurile pentru triumful adevărului, aşa cum într'adevăr s'au petrecut şi cred că îmi va reuşi căci nu fac parte din nici un partid politic şi nu sunt înscris nici în L. A. N. C.

Dl. profesor a ajuns la Blaj fără a fi anunţat cu o întârziere de o zi. La întrunirea convocată în pripă s'a prezintat un număr destul de mare de blăjeni. La sosire dl prof. Cuza a fost salutat prin cuvinte foarte călduroase de dl dr Măcelariu, medic de circumscripţie, în numele tuturor acelora cari doresc o Românie a românilor, iar dl prof. Gizdavu făcând o incursiune în programele actualelor partide politice le-a găsit numai parţial naţionale; singura organizaţie cu program naţional-integral a găsit-o în L. A. N. C. iar pentru preşed. Ligii a avut numai cuvinte de laudă.

Dl. prof. Cuza nu a fost huiduit la Blaj, ci a fost boicotat în senzul că era des întrerupt de câţiva membri ai partidului naţional, cari rând pe rând au putut fi reduşi la tăcere afară de unul singur dl Aug. Popa tinărul prof. al Acad. Teol. din Blaj. Acest domn cu o constituţie a sistemului nervos, care lasă foarte mult de dorit, mereu se agita şi cerea informaţiuni, cari i-se şi dădeau dar se făcea a nu le înţelege.

In timp ce dl Cuza vorbea, aveau loc în sală schimburi violente de cuvinte pentru chestiuni mărunte de bucătărie internă a Blajului, între doui reprezentanţi ai actualului consiliu comunal şi alţi câţiva membrii ai partidului naţional, între cari cei mai înverşunaţi erau cei trântiţi la alegerile comunale. Aceste deslănţuiri de patimi pentru neînţelegeri locale nu-şi aveau locul la această întrunire, ceeace au recunoscut şi cei cari au greşit şi de aceia au trimis pe un advocat, un profesor şi pe subsemnatul, ca intermediar, să ceară scuze dlui profesor pentru cele întâmplate, însă automobilul era deja în mişcare. In chipul acesta „a fost huiduit la Blaj de mulţime“ dl prof. A. C. Cuza.

Grigoriu Simon
student

Marile întruniri
ale L. A. N. C. la Baia-Sprie, Baia-Mare şi Seini

Poporul întâmpină cu mare însufleţire pe fruntaşii Ligei. — Constituirea numeroaselor organizaţii comunale. —Mii de oameni depun jurământul pe steagurile sfinţite ale L. A. N. C.

Odată cu sosirea primăverii, Liga Apărării Naţionale Creştine a început să-şi intensifice activitatea ei de propagandă, luminând satele şi oraşele, cotropite de jidani, cu soarele nădejdei in izbânda sfintei lupte, care de peste trei ani de zile răscoleşte toate colţurile Ţării, unde bate o inimă de bun român.

La Baia-Sprie

Astfel, Sâmbătă în 27 Martie a. c., au plecat din Cluj, într'un mare turneu de propagandă, dnii prof. *I. C. Cătuneanu, dr Valer Pop* şi *Titus Malaiu,* cunoscuţii şi neobosiţii conducători a L. A. N. C., din Transilvania, — însoţiţi de către dl *Şerb Miron,* membru în comitetul Centrului „Petru Maior“ din Cluj şi *Oct. Lascu,* student în drept — ca reprezentanţi ai studenţimei luptătoare.

Cu automobilul Comitetului Regional a L. A. N. C. din Cluj, propagandiştii au sosit la Baia-Sprie, seara la ora 10, întâmpinaţi fiind de către toţi conducătorii organizaţiei locale, în frunte cu dl protopop *Ion Anca* şi *Alexandrescu,* inimosul secretar al organizaţiei.

Duminecă, în 28 Martie, la ora 10 s'a celebrat sfânta slujbă de către protopopul *Anca* şi *Titus Malaiu,* profesor de sf. teologie. La acest serviciu divin au luat parte peste 3000 de oameni, cari au venit din *11 comuna organizate* ale L. A. N. C.

După liturgie au fost sfinţite *7 drapele,* în faţa bisericii

Pe urmă a avut loc o mare întrunire.

Această întrunire a fost deschisă prin cuvântarea înălţătoare şi adânc simţită a vrednicului protopop *Anca,* un neînfricoşat luptător al sfintei cauze naţionale, care a arătat însemnătatea sfinţirii drapelelor şi a salutat, cu multă căldură pe conducătorii Ligii.

Pe urmă au vorbit d-nii *I. C. Cătuneanu, Oct. Lascu, Valer Pop, Titus Malaiu,* cari au arătat rostul, importanţa şi programul Ligii.

La sfârşit, întreaga asistenţă a depus jurământul pe steagul Ligii, în mijlocul unei însufleţiri, care nu mai cunoaşte margini. Mulţi oameni plângeau de emoţie. Căci de mult nu s'a mai văzut atâta însufleţire curată şi desinteresată pe aceste plaiuri.

Ca ultimul a vorbit dl *Alexandrescu,* mulţumind, în cuvinte bine ticluite, oaspeţilor pentru venirea lor şi asigurându-i de tot devotamentul bunilor Români din Baia-Sprie.

După întrunire toţi fruntaşii localnici, cât şi conducătorii clujeni ai Ligii s'au adunat la o *masă comună,* care a decurs într'o atmosferă senină de sinceră înfrăţire.

La Fernezei

După masă s'au ţinut două mari întruniri în fruntaşa comună, *Fernezei,* constituindu-se organizaţii locale şi luându-se jurământul la sute de ţărani, cari alergau, însufleţiţi, pentru a lupta sub steagul L. A. N. C.

La Şomcuta-Mare

Luni, în 29 Martie, urma să aibă loc la o mare întrunire la *Şomcuta-Mare.* O mulţime imensă de peste 5000 ţărani şi intelectuali au aşteptat de dim neaţa până după masă la ora $5^1/_2$ pe distinşii conducători clujeni ai mişcării naţionale. Din cauza defectării automobilului însă aceştia nu au ajuns la Şomcuta decât la ora 8, astfel că întrunirea proiectată a *trebuit* să fie amânată.

In schimb o echipă de studenţi a împărţit sătenilor manifeste, explicându-le cauza amânării marei întruniri.

La Baia-Mare

Marţi, în 30 Martie, s'a ţinut la *Baia-Mare* o uriaşă întrunire în Sala Teatrului, care era archiplină. Au fost prezenţi peste 5000 de oameni, reprezentând toate clasele şi păturile sociale ale populaţiei. Aici au vorbit iarăşi dnii prof. *I. C. Cătuneanu,* stud. *Lascu, dr. Valeriu Pop, prof. T. Malaiu.*

După cuvântări, *întreaga asistenţă,* fără nici o excepţie, a depus jurământul sacru al Ligii.

După depunerea jurământului au mai vorbit dnii *Alexandrescu* şi *Ion Trifu,* un ţăran fruntaş din comuna *Chiuzbaia.*

A urmat o *masă comună.*

E de remarcat faptul că Rabinul din Baia-Mare a adunat pe toţi jidanii la Sinagogă, încă cu o zi înainte de această impunătoare manifestare a instinctului naţional românesc, îndemnându-i să facă o primire ostită fruntaşilor Ligii, care apără Naţiunea Române şi Legea

Creştină. Jidănaşii însă văzând marea clocotitoare a imensei mulţimi de ţărani, cari au venit de pretutindeni pentru a jura pe steagul de luptă a L. A. N. C., au dispărut fără urmă.

La Seini

După masă s'a ţinut o întrunire, iarăşi admirabil reuşită, la *Seini*. Au luat parte foarte mulţi ţărani, cari s'au constituit imediat într'o organizaţie comunale.

La Negreşti şi Bicsad

Miercuri, în 31 Martie, fruntaşii Ligii au străbătut Ţara Oaşului, oprindu-se la *Negreşti,* (unde sunt peste 300 familii evreeişti) şi la *Bicsad.* Numeroşii ţărani, cari au participat le aceste întruniri, s'au constituit *imediat* în organizaţii locale.

E de remarcat fapta mârşavă şi laşă alor 2 jidani, cari au atacat din spate pe şoferul Ligii, în timp ce se ţinea întrunirea, lovindu-l atât de tare, încât acesta *a căzut în nesimţire.* A fost scăpat însă de ţarani, cari l'au găsit în această stare.

La Botiz

Seara fruntaşii Ligei au poposit în comun *Botiz,* la păr. *Pompiliu Tămaş.* Deşi nu era proiectată nici o întrunire, totuşi a venit o delegaţie numeroasă de ţărani, rugând pe luminaţii conducători ai sfintei lupte naţionale ca să vorbească poporului din sat. Astfel s'a ţinut o întrunire improvizată, care a avut un succes desăvârşit. S'a constituit imediat o organizaţie comunală.

Tot aici s'a prezentat conducătorilor Ligii o delegaţie de 6 intelectuali din Satu-Mare, condusă de către dl *dr. Burcuş,* redactorul ziarului „România de Nord", anunţând în mod solemn că organizaţia intelectualilor independenţi din Satu-Mare s'a transformat în organizaţia locală a L. A. N. C., învitându-i pe distinşii conducători ca să participe la o mare întrunire ce va avea loc la *Satu-Mare,* la începutul lunei Maiu.

La întoarcere, pe întreg parcursul drumului, automobilul propagandiştilor era asaltat de către ţărani, cari cereau manifeste şi broşuri, — şi cari aclamau, însufleţiţi, pe dl Cuza şi L. A. N. C., a cărei popularite, în masele ţărăneşti, creşte pe zi ce merge.

(Rep.)

Aromânii

Din Balcani ne vine o ştire tristă, în acelaş timp însă înbucurătoare. E vorba de emigrarea aromânilor persecutaţi de Greci. De sigur, că e trist să părăseşti locul tău natal, casa, în care ai copilărit, pământul, care adăposteşte osemintele părinţilor tăi. Aceasta este acuma soarta bieţilor români macedoneni. Ei se văd constrânşi să plece din plaiurile, cari sute de ani le-au auzit doinele şi de cari îi leagă mai mult decât interese materiale.

Imbucurător e însă faptul, că în alegerea locului de refugiu, emigranţii au preferat România tuturor celorlalte ţări ca: Statele-Unite, Brazilia, Jugoslavia etc., cari poate le ofereau mai mari avantagii.

Iată o hotărâre de o însemnătate capitală, atât pentru ei, cât şi pentru Ţara românească. Sute de familii curat româneşti ne vor sosi în curând cu dorinţa de a se stabili definitiv în ţară. Vor fi printre ei: Ţarani, funcţionari, învăţători etc. cu un cuvânt numai elemente utile. Iată deci momentul când un guvern conştient ar avea prilegiul de a desfăşura o politică de colonizare în cele mai strălucite împrejurări.

Avem atâtea judeţe, în cari elementul românesc e prea slab şi unde îl înăbuşe massa minorităţilor. Sunt apoi frontierele dealungul cărora colonizările ar putea să ridice un zid puternic, care pe de o parte să asigure siguranţa Statului, iar pe de alta, să izoleze minorităţile dela noi de ţările vecine, ale căror supuşi au fost ele până la unire şi către cari îi atrag sentimentele lor. In felul acesta iredentismul ar găsi un obstacol, care, chiar dacă nu l-ar nimici, i-ar micşora în orice caz primejdia. Fără îndoială un astfel de zid naţional ar fi incomparabil superior „graniţelor militare", creiate de împărăteasa Maria Tereza şi cari erau formate de minorităţile, pe cari le lega un simplu jurământ de credinţă de Coroana habsburgică.

Un nucleu de aromâni ici-colea ar face de sigur minuni. Ei sunt oameni oţeliţi în muncă, pentrucă în mediul duşmănos, în care au trăit până acuma, numai munca putea să-i susţie.

Se pune acuma întrebarea: Ce va face guvernul mâine, poimâine când emigranţii vor fi debarcat la Constanţa. Nu vor avea ei oare aceeaş soarte ca ţăranii români, cari momiţi de agenţii societăţilor de emigrare, stau azi, complect sărăciţi şi părăsiţi, prin gări şi porturi, neputându-se nici măcar întoarce în satele, de unde au plecat. Vor fi oare şi ei victime ale nepăsării şi indeferenţei? De sigur, că guvernul poate găsi repede un pretext, care să-i acopere greşala şi care să liniştească opinia publică. Va rămânea atunci o infimă minoritate nemulţumită şi deziluzionată: cei lăsaţi pe drumuri.

Să nu fim însă pesimişti. Să sperăm, că noul guvern dela care sperăm cele mai bune, va însemna în calendar cu roşu ziua sosirii aromânilor pentru a se îngriji de aceştia. E vorbă de un interes mai presus de cel de partid: e un interes naţional.

Aurel Păcurariu
student

INFORMAŢIUNI

DELA L. A. N. C.

Noi organizaţii ale L. A. N. C.

I. In judeţul Turda. Studentul Victor Bumbuţ a constituit în 28 Martie a. c. comitetul L. A. N. C. în comuna **Baia de Arieş** alegându-se ca preşedinte: Iosif Naboteia, vicepreşedinte: Teodor Tutuian, casier: Nicolae Fornade, secretar: Petru Harda şi şeapte membri în comitet.

In 5 Aprilie a constituit comitetul L. A. N. C. în comuna **Lunca** alegându-se ca preşedinte: Iacob Ciorga, vicepreşedinte: Ioan Nanduca, secretar: Teodor Bega, casier: Vasile Vesa şi opt membri în comitet.

In aceiaş zi s'a constituit de către studentul Iacob Deac comitetul L. A. N. C. în comuna **Hădăreni** alegându-se ca preşedinte: Grigorie Cocan, iar ca secretar: Gheorghe Mureşan.

II. In jud. Someş. S'a constituit comitetul L. A. N. C. în comuna **Strâmbu** alegându-se preşedinte: Augustin Georgiu, secretar: Ioan Georgiu şi 10 membri în comitet.

In cemuna **Chineşti** s'a ales ca preşedinte Nicolae Farcaş şi 15 membri in comitet.

III. In judeţul Năsăud. S'a înfiinţat în comuna **Tiha Bărgăului** organizaţia în frunte cu Vasile G. Pop preşedinte, Simion Tonea şi Ioan Ciorbă vicepreşedinţi, Ion Mihali, secetar; Gavril Cioanca casier, cu 4 membri în comitet şi 41 membri în organizaţia comunală.

STUDENŢEŞTI

Incetarea grevei studenţeşti. Odată cu schimbarea regimului politic s'a produs şi deslegarea crizei studenţeşti. Anume Consiliul General al Uniunei Naţionale a studenţilor din România, întrunit într'un congres la Bucureşti, a hotărât încetarea grevei generale, declarate înainte de Paşti, şi reîntrarea tuturor studenţilor la cursuri, cari de-acum înainte vor contnua să decurgă în linişte.

Această sotărâre s'a luat însă numai dupăce conducătorii studenţimei au primit asigurări formale şi garanţii sigure, din partea mai multor înalţi demnitari ai statului, că cele mai multe dintre cererile studenţeşti vor fi soluţionate *imediate*, în cel mai scurt timp posibil.

Astfel Congresul general studenţesc a fost deja aprobat. La acest congres se vor discuta şi rezolva multe din chestiunile arzătoare de interes profesional şi naţional ale studenţimei române.

*

Excursia mediciniştilor din Cluj în Cehoslovacia. In timpul vacanţelor de Paşti, Societatea Studenţilor în Medicină din Cluj, care desfăşură de ani de zile o activitate laborioasă şi fecundă, — a interprins o frumoasă excursie în Cehoslovacia. Excursioniştii, conduşi de către dl *Dr Marius Hăngănuţiu*, asistentul clinicei medicale din Cluj şi *Drd Ion Râmneanţu*, preşedintele soc. studenţilor în medicină, — au vizitat întâiu poeticele regiuni alpine ale Tatrei. pe urmă *Praga, Marienbad, Karlsbad, Brno şi Bratislava*. Pretutindeni au fost admirabil primiţi şi găzduiţi.

Singur numai la Praga, studenţii *basarabeni*, jidani şi ruşi, cari studiază la politechnica cehă, au încercat să huiduiască pe studenţii români, cari reprezintă pe „tiranii Basarabiei".

Această încercare a lor a fost însă zădărnicită de către studenţii cehi, cari au luat apărarea, oaspeţilor români, cu un curaj şi cu o demnitate, ce le face cinste.

De altcum întreaga opinie publică a fost revoltată de această încercare de compromitere a spiritului de ospitalitate cehesc. Presa a înfierat, în articole de fond, scrise cu o deosebită vehemenţă, acţiunea basarabenilor, cerând *expulsarea lor de pe teritoriul Republicii.*

Aceşti basarabeni şi de altcum periclitează ordinea, liniştea şi siguranţa Statului Cehoslovac. Căci nu este manifestaţie sau conspiraţie bolşevică sau anarhistă, la care să nu fie implicaţi şi câţiva basarabeni, cari posed *paşapoarte româneşti.*

Va fi deci bine ca autorităţile noastre să ia toate măsurile de prevedere faţă de aceste elemente desagregante şi periculoase. Legaţiunea noastră din Praha ar trebui să ţină o evidenţă mai precisă despre activitatea politică al acestor pretinşi *„cetăţeni români"*.

Iar noi ne vom şti face datoria faţă de ei, atunci când vom avea plăcerea să-i salutăm pe aceşti idivizi din nou pe pământul României.

*

Marea călătorie de escursie a societăţi academice „Petru Maior". Societatea Academică „Petru Maior" din Cluj proiectează o mare excursie a studenţimei clujene, pentru vizitarea tuturor oraşelor mai importante ale Ţării.

Se vor străbate toate regiunile, admirându-se tot ce avem mai frumos în bogăţii naturale. De altă parte studenţii, cari sunt speranţa şi viitorul Ţării, vor putea să studieze, la faţa locului, relaţiile particulare ale diferitelor provincii, putând astfel să-şi câştige o imagine veridică a situaţiei generale, aşa cum se prezintă ea, sub toate aspectele, în Ţara noastră.

Iniţiativa şi conducerea acestei excursii, la care vor participa câteva sute de studenţi şi studente, fiind în mâna distinsului şi neobositului preşedinte al societăţii, dl *dr Emil Pascu*, avem toate garanţiile că ea nu va rămâne un simplu proiect, ci că se va realiza necondiţionat.

INTERNE

Marele luptător naţionalist Amos Francu va candida pe lista Ligii Apărării Naţionale Creştine ca deputat în jud-ţul Alba, şi ca senator în judeţele Cluj şi Turda, urmând ca şi în trecut politica pentru triumful naţionalismului integral, pentru combaterea pansemitismului şi tuturor celorlalte curente disolvante de stat, ori de unde ar porni.

*

O rectificare. Dl *Vasile Chirtop* doctorand în drept şi avocat stagiar ne roagă să publicăm, în coloanele revistei noastre, următoarele:

„Iscălitura mea de aderare la „Chemarea către tineret" al partidului Naţional publicată în ziarul „Patria" s'a strecurat din greşală însă fără ştirea şi aprobarea mea. Căci motivul pentru care mă abţin dela aderare este atât faptul că mă simt prea tânăr pentru a intra în arena de luptă a vreunui partid politic, cât şi faptul că vreau să lupt alături de cele cincisprezece mii ale studenţilor români, pentru izbânda mişcării naţionale studenţeşti". *V. Chirtop*

*

Afacerea Glăvan—Apostol. Am primit dela dl medic căpitan Glăvan o scrisoare de desminţire la informaţia „Ce se petrece la Spitalul Militar din Cluj". Reţinem din această scrisoare a dlui Glăvan următoarele declaraţii:

1. „Eu nu sunt medic al Spitalului militar, unde totuşi ştiu că nu s'au petrecut faptele amintite în revista dvoastră."

2. „Ostaşul de care e vorba îşi face datoria ca oricare cetăţean al ţării la regimentul unde a fost trimis, aceasta cu mult înainte de apariţia informaţiei dvoastră."

Restul scrisorii se compune din diferite comentarii, pe care nu le publicăm, dat fiind că aceasta este în contra prevederilor punctului. 3. din art. 20 al Legii Presei în vigoare pentru întreg teritoriul Ardealului (din 1914).

*

Am primit, deasemenea o rectificare, în aceiaşi afacere, dela Comandamentul Corpului VI Armată, pe care deasemenea o publicăm, precum urmează:

1. „Nu este adevărat că soldatul Sama Rosenberg a fost trimis în spital pentru a fi reformat ca bolnav de piept.

El a intrat ca suferind de apendicită şi nu în serviciul secţiunei medicului Căpitan dr. Apostol şi mai puţin a medicului căpitan dr. Glavan care nu face serviciul la spital.

2. Permisul de a eşi în oras, soldatul l-a primit dela Comandantul Spitalului.

3. *Cazul este în cercetarea Consiliului de Răsboiu."*

EXTERNE

Cum se îngrijesc americanii de studenţii romani. Duminecă, în 21 Martie a. c., a avut loc la *Yonngstown* (U. S. A.), un mare concert aranjat de către *The Reardon school of music* (Şcoala de muzică Reardon) pentru ajutarea operei de construcţie a studenţilor creştini din Iaşi. Este mişcătoare această nouă manifestare de dragoste desinteresantă pe care o arată fraţii noştrii de peste Ocean, faţă de studenţimea luptătoare din Ţară. Laudă şi cinste lor!